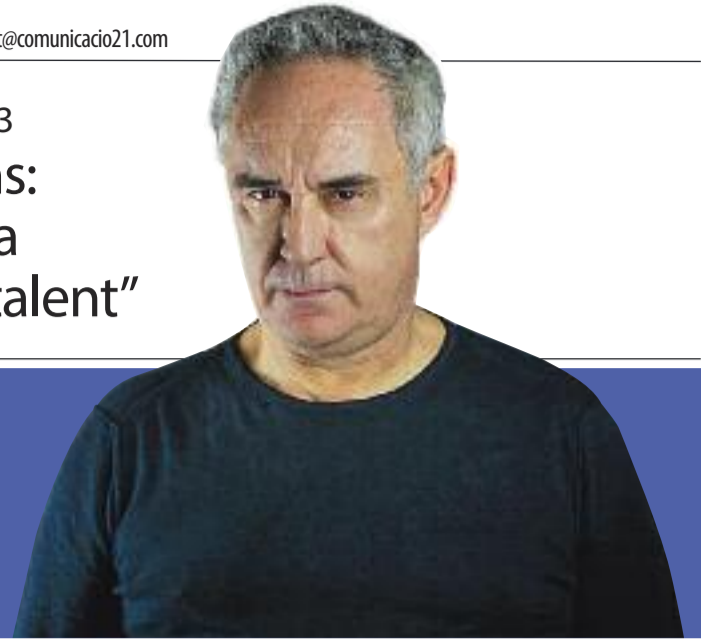

AMB FONDS EUROPEUS pàg 12
L'H 6.0: un laboratori
d'innovació per reduir la
bretxa digital a l'Hospitalet

ENTREVISTA pàgs 2 i 3
Ferran Adrià, a fons:
"Sempre dic que la
meva pàtria és el talent"

línial'H

8 anys

Juny 2021 · Núm. 91 · linialh.cat

Denuncien que els sensellar no tenen serveis a la ciutat

La Fundació La Vinya diu que el centenar de sensesostre que hi ha a l'Hospitalet no reben l'atenció que caldria pàg 13

pàgs 14 i 15

**"Avui es viu millor
a Cornellà que
a molts barris
de Barcelona"**

Entrevista
a José Montilla,
expresident
de la Generalitat

Foto: Joanna Chicheinitzky

JUSTO MOLINERO

"Junqueras em va donar
la raó, la independència
no tocava pàgs 18 i 19

A FONDS pàgs 20 i 21

La política segueix
sent cosa de blancs

COMUNICACIÓ pàg 26

Neix Línia, el diari
digital metropolità

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS

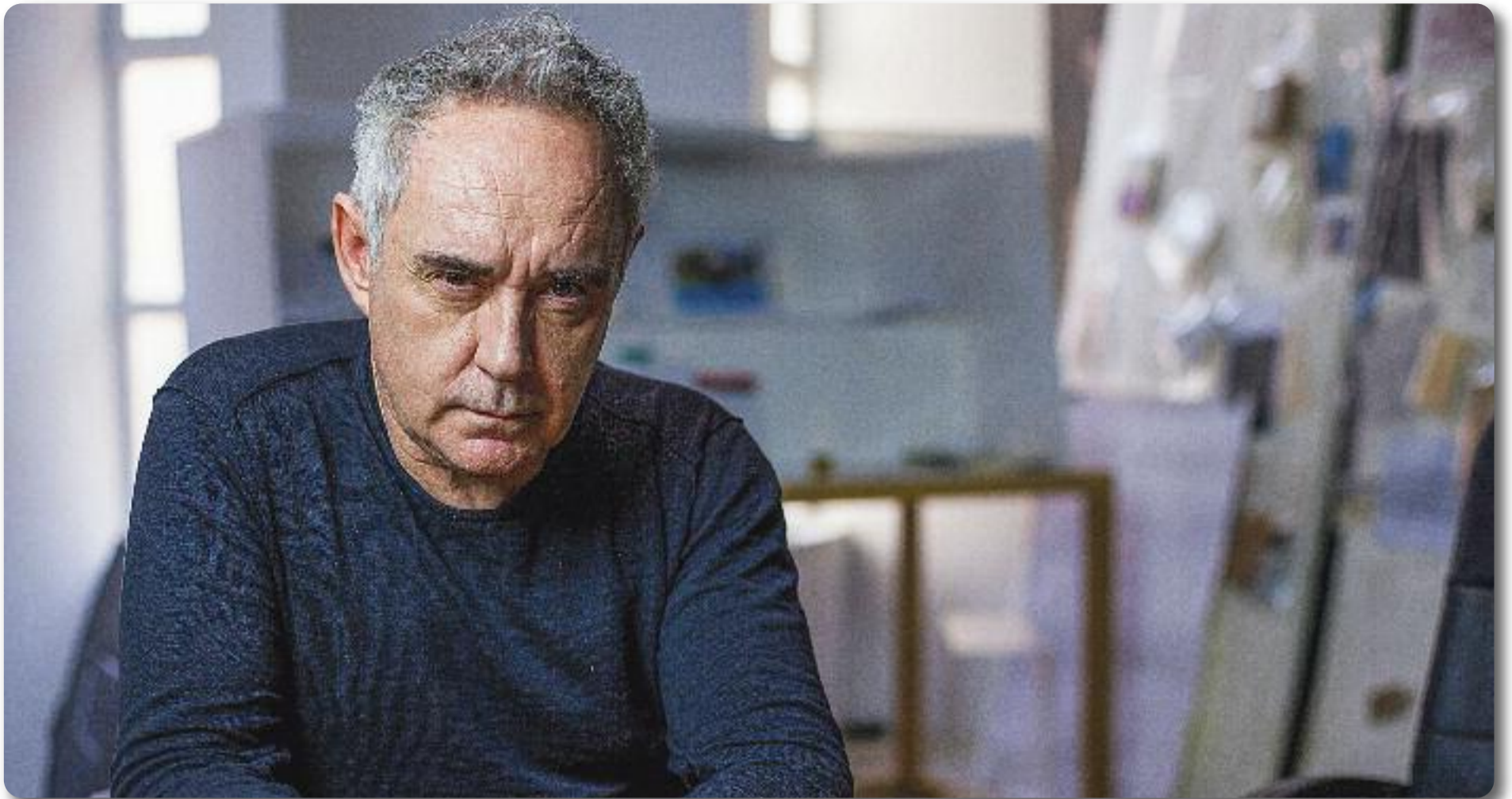
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

“Ser de barri i arribar on he arribat fa que la gent connecti amb mi”

Ferran Adrià

Cuiner i creador

Albert Alexandre
BARCELONA

Per trencar el gel: l'esmorzar, a diferència del sopar o del dinar, és un àpat que no canvia gaire. Què esmorza Ferran Adrià?

Per a mi també és un àpat recurrent. Jo esmorzo iogurt, fruita, suc de taronja, alguna galeta... Tot molt normal. Fora del restaurant el que menjo és normal.

Va néixer l'any 1962 a l'Hospitalet. Com era aquella ciutat?

Quan jo era un nen, l'Hospitalet era bastant poble. Amb barris molt petits. Tota la Fira no existia. Eren camps, horts... Tot era molt diferent que ara. Jo vaig tenir una infància feliç amb els meus pares i el meu germà. Una bona infància, sense traumes. Jugava a futbol a Santa Eulàlia, a la posició del Xavi, al centre del camp.

Quina és la diferència més gran entre l'Hospitalet d'abans i el d'ara?

Hi ha una diferència brutal. Ara, el que era el meu Hospitalet és un espai meravellós. Molt modern i

cosmopolita. Crec que ha estat un canvi en positiu.

No sent nostàlgia del passat?

El que no puguis canviar no t'ha de preocupar. Si hi havia camps, no s'hi poden tornar a posar.

Quina era la seva relació amb altres municipis de l'àrea metropolitana?

Jo vivia al carrer que separava Barcelona de l'Hospitalet i, per tant, era un hospitalenc bastant barceloní. La meva generació era com ara. No dèiem allò de “baixar a Barcelona”. Conceptualment no hi havia diferència. Potser sí que dèiem “anem al centre” per referir-nos a anar a la plaça Catalunya.

Quan va començar la seva passió pel món de la cuina?

En realitat, jo no tenia passió per la cuina. Em vaig començar a buscar la vida, quan era molt jove, i me'n vaig anar a Castelldefels, a rentar plats. Aleshores tenia 17 anys. Era bastant estrany que algú marxés amb aquella edat. Tot i això, seguia tenint un llit a casa dels meus pares. En aquella època a mi m'agradava el que agrada a tots els joves: sortir de festa. Però havia de treballar. Després de Castelldefels

vaig anar cap a Eivissa, on vaig estar treballant d'ajudant de cuina, i a poc a poc vaig anar aprenent l'ofici. De totes maneres, no em vaig enamorar de la cuina fins que vaig arribar a la Cala Montjoi, a la Costa Brava, al Bulli, amb 22 anys. A aquella edat jo ja era cap de cuina i això és molt estrany, perquè el Bulli era un restaurant molt important i jo molt jove.

“De la crisi climàtica i de la sanitària només podem sortir-ne innovant”

També he llegit que la mili va ser una bona època que el va ajudar a aprendre a cuinar...

Per a mi va ser brutal, sí, perquè vaig saber què volia dir portar un restaurant, encara que fos per a la Capitania General de l'Exèrcit... Tenia banquets, m'ocupava del pressupost... Va ser molt important per a mi, sí.

Què el va enamorar de la Cala Montjoi?

La cuina. Era la primera vegada que veia parlar de cuina amb tanta passió. Vaig descobrir un món professional que per a mi era desconegut. A la taula, quan es menjava, no es parlava de futbol, sinó de cuina. Hi havia una passió brutal pel que feies. El 90% de la gent cuina per menjar o per guanyar diners, però aquí era diferent. En aquella època vaig estar viatjant per França per conèixer els millors cuiners del món. Va ser també una fase d'aprenentatge i de referència. Quins eren els millors cuiners del món? Si tu no has vist mai el Barça, el Madrid, el Manchester City o la Juventus, no tens referència de què és el futbol al màxim nivell. Doncs passa el mateix amb els restaurants. Tots eren a França i era vital visitar-los.

Va ser d'aquella època que va aprendre la frase “creativitat és no copiar”. Creu que avui en dia es copia molt i es crea poc?

Estem on estem perquè fa dos milions i mig d'anys es va començar a innovar. De les dues grans crisis, la sanitària i la climàtica, en sortirem innovant. Mira la vacuna. Pel que fa a la frase, és una metàfora que el que ve a dir és que cal ser honest.

Tu pots copiar i la majoria de gent copia. Simplement, i segons el meu punt de vista, cal ser honest i dir: “Mira, això ho he copiat d'aquí o d'allà”. La majoria de llocs és el que fan perquè no tenen recursos per innovar. Jo soc un dels pocs que va tenir la sort o la capacitat de tirar endavant un verdader procés de creació al Bulli, i no va ser fàcil. Vam trigar 14 anys a oferir una cuina innovadora, i durant aquest temps no vam guanyar diners. La gent cobrava una part del sou el dia 15 i una altra a final de mes. Això no és treballar, això és creure en alguna cosa més enllà... Com que fèiem una cuina tant d'avantguarda, a la gent li costava molt d'entendre, però la nostra feina era crear un restaurant per obrir camins.

Què vol dir amb obrir camins?

Noves tècniques, nous gustos, nous estils... Res a veure amb el que la gent entén per cuina. Sintetitzar tot aquest procés de creació en una entrevista és impossible... Quan ho intentes resumir la gent pensa: de què em parla aquest tio? Tothom parla de cuina perquè cuina o menja, però si portem la cuina a un nivell molt alt és un altre món. Per entendre aquest procés de creació cal veure el documental de 15 hores ▶

“Sortir a la portada de The New York Times em va canviar la vida”

◀ que es va fer del Bulli: *El Bulli, història d'un somni*.

15 hores? Són moltes!

No, perdona, però no! Estem en un moment de la nostra societat on tot són titulars i Instagram. Per estudiar qualsevol cosa cal dedicar-li, jo què sé, una setmana com a mínim, oi? Doncs 15 hores no és tant per entendre un procés d'anys. Si vols comprendre alguna cosa, el que no pot ser és que no li dediquis temps. El concepte d'estudiar està fins i tot mal vist. Qualsevol persona que munti un negoci ha de saber què és una empresa. Quanta gent que munta una petita empresa sap què és un balanç o un pressupost? Ningú! El 50% de les petites i mitjanes empreses no duren més de cinc anys. Per què? Per manca de coneixement i d'estudi. No vol dir anar a la universitat, sinó saber el mínim i necessari. El coneixement és vital.

Parlant d'innovar, creu que Barcelona és una ciutat innovadora?

Sí, el turisme va canviar la ciutat. Amb les seves coses bones i dolentes. Era una ciutat meravellosa per viure-hi i tenia molts avantatges competitiu. Al mediterrani no hi ha tants llocs com Barcelona i el seu esperit creatiu. Malauradament, amb la Covid no sabem què passarà. Ara és una ciutat trista, però caldrà esperar dos anys per veure si torna a ser el que era, si torna a somriure.

I què creu que passarà amb el sector de la restauració ara que tothom compra per Glovo? Tindrem ganes de tornar a anar de restaurants?

El gran canvi l'ha produït el teletreball. Abans, si la gent tenia una reunió, quedava a Barcelona i per dinar. Això ja no es farà. Quan tinguem clar com quedarà tot el tema del teletreball veurem què passa. El que està clar és que una part important de la gent, almenys dos dies a la setmana, farà feina des de casa i això pot fer que un 10 o un 15% dels restaurants desapareguin.

La pandèmia ha afectat el seu negoci?

Com que jo ja no tinc restaurant, no he tingut problemes. Estem a elBullifoundation i més o menys ho hem passat bé. Hem pogut seguir amb el 80% de la nostra activitat.

Si parlem de moments crítics en els últims anys, hem de parlar per força del procés independentista. Com va viure aquells moments en l'àmbit personal?

Respecte a aquest tema, jo no he tingut problemes de cap mena. Està clar que hem viscut una situació complexa, perquè la societat estava molt polaritzada. Viatjo molt i quan

viatges ho veus tot d'una manera diferent. Explicar-ho a fora és fàcil, el que és complicat és entendre que el conflicte es pot veure de moltes maneres. Hi ha una gent que vol una cosa, una que en vol una altra i una darrera que no sap què vol...

Si em permet preguntar-li i vol respondre-ho: vostè què vol?

No ho sé. Amb la situació de la Covid i amb els milers de persones que estan a l'atur, amb els negocis que estan morint, crec que el que toca ara és que l'economia torni a ser el que era. Estem en un moment molt fotut i tothom hauria d'anar cap a la mateixa direcció. Crec que hi ha consens en això. Hi ha una crisi com mai s'havia vist. Això com s'arregla? No ho sé. Els polítics hauran

“Tothom que fa alguna cosa diferent i creativa rep crítiques”

de solucionar-ho, però de vegades sembla que hi ha gent que no és conscient que moltes persones han perdut familiars o que hi ha altres persones que han perdut la seva feina després de 40 anys treballant.

Va defensar l'estatut al mateix temps que feia una campanya per al ministeri de l'Interior i l'Exèrcit. També ha dit alguna vegada que se sent molt europeu. Hospitalenc, català, espanyol, europeu... Amb quina identitat es queda?

Jo sempre dic que la meua pàtria és el talent. A partir d'aquí puc dir que em sento català, però també de Roses [on viu actualment], de l'Hospitalet... No em preocupa massa. Sempre m'han importat més les persones que les identitats. Procuro estar bé onestic. Ara bé, és clar que tinc un sentiment català. Vull dir que tinc una manera de fer i d'estimar el meu país. Però bé, últimament no vull ni perdre dos minuts parlant de política...

Doncs no en parlem més. Durant la seva carrera ha rebut molts premis. El Bulli va ser reconegut cinc vegades com el millor restaurant del món, Català de l'Any...

Els premis sempre són positius, perquè a la vida no tots els moments són bonics. És cert que jo he tingut la sort de rebre uns premis increïbles, brutals. Sempre que tens un moment baix els premis van bé,

però jo mai he treballat pel reconeixement, ha estat una conseqüència de la meua feina. Quan vaig aparèixer a la portada de *The New York Times* va ser molt especial. Allò, el 2003, quan no hi havia internet, em va canviar la vida.

Deia que els premis ajuden en moments baixos. Quin ha estat el moment més dur de la seva carrera?

La malaltia i la mort de qualsevol familiar. Sobretot la malaltia. Els meus pares i els meus sogres van patir molt i va ser molt dur. En l'àmbit professional, no em puc queixar.

Ha rebut crítiques molt dures que deien que la seva cuina era massa sofisticada...

Tothom que fa alguna cosa diferent i creativa rep crítiques. Però si surts al carrer, al 50% li sembles simpàtic i a l'altre 50% no, sense conèixer-te. Un ha d'aprendre que no pot agradar a tothom. No em puc queixar i mai ho he fet, perquè en realitat he rebut molt poques crítiques negatives. És clar que afecten, aquestes crítiques, però no s'hi pot fer res. Hi ha gent que no està d'acord amb els canvis i és normal. Perquè si jo et pregunto “què vols, un ou ferrat o una esferificació amb pèsols?”, tu em diràs que l'ou ferrat.

No sigui modest, a vostè la gent l'estima molt...

Sí! En soc conscient. Potser és pel fet que soc un xaval de barri, de Santa Eulàlia, de família treballadora i que ha arribat on ha arribat. Això és una cosa amb la qual la gent connecta. El meu pare era estucador i la meua mare era el que es deia una *ama de casa*, encara que de vegades treballava en una perruqueria. La gent diu “el Ferran no va anar a la Universitat, però ha donat classes a Harvard”. Puc ser un símbol per a la gent treballadora, que pot pensar: “Si ell ho ha fet, jo també ho puc fer”.

Ha renunciat a moltes coses per ser el millor cuiner del món?

Segurament no he tingut una vida personal normal. Les vacances, els caps de setmana... Tot eren conceptes molt diferents del que entén la gent. És una vida diferent, però com he dit abans, el que no puguem canviar que no et preocupi.

Ja per acabar, per què va decidir tancar el Bulli?

El Bulli va ser un somni, però els somnis també s'acaben. Nosaltres volíem obrir camins i vam aconseguir-ho. La nostra missió es va acabar. És difícil saber dir prou. A nivell creatiu, t'has de mirar al mirall i ser sincer per dir-te que has d'acabar. A la vida s'ha de saber quan dir prou. Saber quan una cosa s'ha acabat. ■

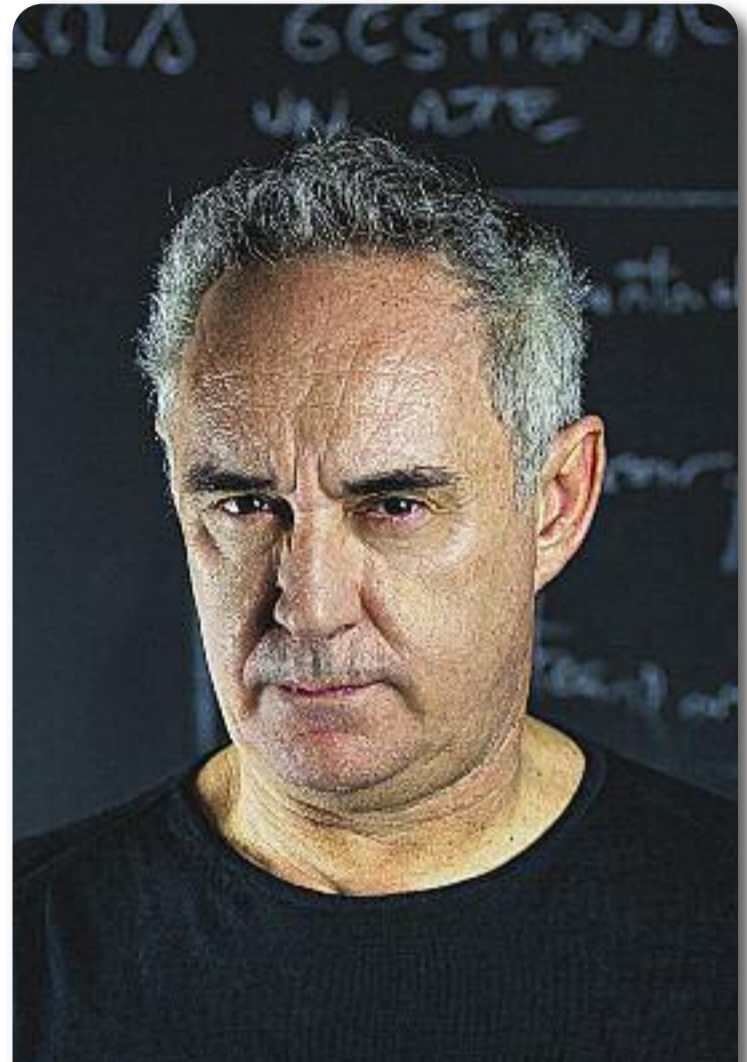

Foto cedida per elBullifoundation / Marina Roca

FERRAN ADRIÀ EN 10 RESPOSTES

1. Quin és el seu grup de música preferit?
The Rolling Stones.

2. Hi ha algun aliment que detesti?
El pebrot vermell gran.

3. Per a quina persona viva o morta li agradaria cuinar?
Per a Pablo Picasso.

4. Digui'm un llibre que l'hagi marcat...
No n'hi ha cap que m'hagi marcat. Podria recomanar *El perfume*, de Patrick Süskind.

5. I una pel·lícula?
Pulp Fiction.

6. Té alguna afició que em pugui sorprendre?
Col·leccionar llapis d'hotels, tot i que amb la Covid ara és complicat.

7. Hi ha algun lloc de l'àrea metropolitana especial per a vostè?
El meu barri, Santa Eulàlia.

8. On li agradaria anar de vacances?
A la Costa Brava.

9. Quin és el seu màxim referent professional?
Tota la generació que va crear la *Nouvelle Cuisine*.

10. I en la seva vida personal?
La meua dona.

La lupa

Barcelona i València

per Jordi Muñoz

Foto: Fundació Catalunya Europa

El passat 20 de maig es va produir una trobada, instigada per la Fundació Catalunya Europa, entre l'alcalde de València, Joan Ribó, i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau. L'alcalde i l'alcaldeessa van tractar diverses qüestions, diguem-ne, d'interès mutu per a les dues ciutats en una interessant conversa que es pot trobar a les xarxes.

D'entrada, cal destacar que fou una trobada estranyament infreqüent. Fa la sensació que les dues ciutats s'haurien de trobar més d'una manera molt més natural perquè comparteixen moltes coses, en diversos nivells.

Primer, hi ha una coincidència política evident. Des del 2015, fa sis anys ja, les dues ciutats tenen alcaldies a priori força alineades políticament. Els mateixos Ribó i Colau van subratllar les seves complicitats. Tot i que no són membres del mateix partit, tots dos són alcaldes del canvi, que es reivindiquen fills del 15-M, i que a més són dels pocs supervivents d'aquella onada del 2015: la majoria d'alcaldies del canvi, començant per les de Madrid o Saragossa, van caure el 2019.

Però més enllà d'aquesta coincidència conjuntural, Barcelona i València són dues ciutats molt properes en termes geogràfics, econòmics, històrics i culturals. La història de la relació entre els dos caps-i-casal és llarga i intensa, com va recordar el moderador de la conversa, el geògraf Josep Vicent Boira, actual comissionat del govern espanyol per al Corredor Mediterrani. Això potser no es va recordar tant, però la migració valenciana a Barcelona ha sigut freqüent i important. I sovint també ha sigut invisible, probablement per la proximitat cultural i lingüística, que ha

provocat la integració gairebé immediata dels valencians a Catalunya.

Paradoxalment, només l'alcalde de València va mencionar, un parell de vegades, la llengua i la cultura compartides. Vist en perspectiva, no deixa de ser sorprenent que, amb la història tan repetida de l'anticatalanisme valencià, sigui ara l'alcalde de València qui hagi de recordar a l'alcaldeessa de Barcelona que les dues ciutats comparteixen alguna cosa més. Fins i tot, hom diria que aquesta insistència de Ribó de no invisibilitzar aquest element compartit causava una certa incomo-

Paradoxalment, només l'alcalde de València va mencionar la llengua i la cultura compartides

ditat a l'alcaldeessa Colau. Però potser era només una impressió equivocada. El silenci era significatiu, en tot cas.

Hi ha, sigui com sigui, molts elements de fons que són compartits, però també una agenda més concreta que és comuna, com va quedar clar en part de la conversa: l'eix mediterrani, les connexions ferroviàries, la millora de les infraestructures, el paper dels ports i els aeroports en els respectius entorns urbans i periurbans o la visió de com han de ser les ciutats de la transició ecològica.

I, sobrevolant tot això, la qüestió de Madrid i del centralisme madrileny. L'estat espanyol pateix articulació

radial de les infraestructures, una concentració absoluta del poder polític estatal i una creixent concentració també del poder econòmic i financer. Madrid, a més, competeix de manera absolutament deslleial en matèria fiscal i va concentrant més i més feines qualificades. Tot això ha buidat ja bona part del centre de la península per alimentar la macrocefàlia madrilenya. I ara amenaça també espais urbans més perifèrics com València.

Ribó va ser, de nou, força més explícit que Colau en la denúncia de l'aspiradora en què s'ha convertit Madrid. Potser Ribó és més clar perquè València és més feble que Barcelona davant el pol madrileny i, per tant, la urgència és més gran. Però també pot ser que a Colau li resulti incòmode fer aquest discurs per por de ser identificada amb l'independentisme. Quan l'alcalde de València va reclamar transitar cap a un model "confederal", l'alcaldeessa de Barcelona va afirmar que ella defensava un model "més federal" (sic).

No deixa de ser estrany, però, que la líder més visible d'un espai polític que té com a principal proposta territorial la transformació en sentit plurinacional de l'estat no pugui articular un discurs més de fons i més contundent davant l'evident espiral de centralització a tots nivells en què ha entrat l'estat. Les conseqüències polítiques d'aquesta hipercentralització són fàcils d'endevinar, si ens fixem en el resultat de les darreres eleccions madrilenyes.

En tot cas, cal celebrar la trobada i el to de la conversa. I desitjar que es reforcin els vincles i contactes entre les dues ciutats, perquè és una aliança que pot alterar alguns equilibris.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@jmangues

Els onze principals bancs que operen a Espanya coordinadament començaran a cobrar comissions de manteniment, les elèctriques fent la broma de les noves tarifes i el Banc d'Espanya demanant abaratir l'acomodament. Per molt menys han cremat els carrers de molts països.

@mjesusglez

En esta semana he atendido dos intentos de suicidio en dos niñas de 14 años. Ambas me han pedido que acabe con su dolor. Lo estamos haciendo fatal como sociedad y como padres. No tengo hashtag, ni conclusión ni solución. Sólo comparto porque las llevo a las dos grabadas.

@ToniTrilla

Aquest estiu, si continuem vacunant al ritme actual i la taxa d'infecció es redueix, podem anar tots sense mascareta a l'aire lliure. Encara caldrà portar-la sempre al damunt, per si de cas i per estar als espais interiors. Però, si tot va bé, ens veurem novament les cares.

@jaumepadros

Feu cas dels experts: vacunar-se, sí o sí. Rebre segona dosi, fonamental. Si la primera rebuda ha estat d'AstraZeneca, que la segona també sigui d'AstraZeneca. I si d'aquesta no hi ha disponibilitat, Pfizer. Però no dubteu. Protegiu-vos i protegiu els altres: VACUNEU-VOS.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre, Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Pau Massip (l'Hospitalet i Baix

Llobregat), Xavier Oliva (Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Pau Arriaga (Esports i Xarxes)
Dept. Producció: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

**Esquerra
Republicana
us desitgem
unes bones**

FESTES **MAJORS**
de **Barris**
de l'Hospitalet

Els semàfors

Ajuntament

El segon atropellament d'un infant al voltant de la seva escola quan sortia de classe en quatre mesos posa en evidència les mancances en matèria de seguretat a l'entorn dels centres escolars. Les entitats consideren que l'Ajuntament reacciona tard.

pàgina 22

AViV La Florida

L'Associació de Veïnes i Veïns La Florida ha passat d'estar al límit de desaparèixer, fa tres anys, a renovar la junta i escollir una presidenta de 21 anys. Una mostra de la bona feina feta durant aquests quatre anys i del futur que té al davant l'entitat.

pàgina 24

Pioners

Un històric torna a la màxima categoria del futbol americà estatal. Els Pioners van aconseguir el títol de Serie B i l'ascens de categoria el passat 30 de maig, derrotant els Barberà Rookies en una final emocionantíssima (24-21).

pàgina 28

Safata d'entrada

La proletària del proletariat?

per Jordi Carro

Foto: ACN

En la primera meitat del segle XIX, Flora Tristán va ser precursora del feminisme socialista en plantejar la necessitat que s'unissin les demandes de les dones al costat de les dels treballadors, perquè l'alliberament d'uns no podria aconseguir-se sense la baralla pels drets de les altres. La fundadora del feminisme socialista, amb la seva famosa frase "la dona és la proletària del proletariat", va criticar sense miraments tant els homes proletaris com els burgesos a l'hora de posar en qüestió l'eix de poder home-dona. Després de dos segles, el sistema encara no tracta, ni veu, de la mateixa manera homes i dones. Des de fa un temps molts comencem a ser conscients d'aquesta premissa i a actuar en conseqüència, però malauradament encara hi ha moltes bretxes i molts sostres de vidre que les dones es veuen amb la necessitat de traspasar. Un d'ells és el de la desigualtat econòmica entre ambdós sexes: les dones, pel fet de ser-ho, pateixen més atur i reben menys remuneració econòmica per la mateixa feina que els seus homònims masculins.

En termes generals, el guany mitjà anual dels homes durant el 2018 a Catalunya va ser de 28.640 euros, mentre que el de les dones amb prou feines va arribar a 22.289 euros, un 22,17% menys. Per tant, les treballadores van cobrar 6.350 euros a l'any menys que els homes, cosa que suposa 529 euros mensuals de diferència. A Espanya, aquesta bretxa salarial entre dones i homes (21.012 i 26.738 euros, respectivament) es va situar en un 21,41% al llarg del 2018. Aquesta bretxa la seguim arrossegant fins a la jubilació: la pensió de jubilació mitjana -715,46 euros en el cas de les dones i 1.137,19 en el dels homes- ho reflecteix clarament.

Per altra banda, l'atur castiga més les dones i això, en conjunció amb la bretxa salarial, provoca que sigui precisament aquest col·lectiu el que tingui més

probabilitats de patir una major desigualtat econòmica. És a dir, són les dones les que tenen més risc de rebre una distribució de riquesa diferent i de no gaudir de certes oportunitats laborals que els homes sí que tindrien.

Una situació que s'ha vist accentuada el darrer any per la crisi econòmica, social i sanitària vinculada a la pandèmia mundial de la Covid-19. Per tant, és més urgent que mai impulsar polítiques que garanteixin l'accés de les dones a llocs de treball en igualtat de condicions i facilitar la incorporació de les dones al mercat laboral mitjançant el foment de prestacions, com el servei de llar d'infants i la cura de les persones dependents. Només d'aquesta manera aconseguirem retallar les bretxes en l'ocupació que separen dones i homes, al país i també als nostres municipis.

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

El + llegit

línia l'h.cat

- 1 Trobada entre Marín i Bargalló pel tancament de l'Acadèmia Cultura
- 2 El futur de l'Acadèmia Cultura, en mans de la direcció i l'arquebisbat
- 3 El pagament del deute a l'Arquebisbat salvarà l'Acadèmia Cultura de l'Hospitalet
- 4 Tres nous talls per reclamar espais per als veïns a l'Hospitalet
- 5 Pressió a Educació per evitar el tancament de l'Acadèmia Cultura de l'Hospitalet

A les xarxes

#RentadoresNocturnes

@puchiflusp71: El presidente de Iberdrola gana 23.000 € al día y para pagárselos nos van a poner a planchar a todos de madrugada. Esto es violencia de la buena.

#IndultsReversibles?

@IgnasiMoreta: Indults reversibles: crec que en termes polítics, jurídics i humans no hi ha cap estratègia més perversa que aquesta.

#FanHistòria

@tv3cat: Campiones de Copa, campiones de Lliga i campiones d'Europa! Les blaugranes aconseguen un triplet històric.

**Descobreix
tot allò
que t'ofereix
la ciutat**

Visita el nou web de turisme

hospitaletturisme.l-h.cat

Ajuntament de L'Hospitalet

La sostenibilitat, el futur de la gastronomia

per Maria Abellanet

Estic convençuda que estareu d'acord amb mi en valorar que la sostenibilitat és un dels reptes globals més profunds que tenim com a societat. I, quan parlo de sostenibilitat, no em refereixo només a l'impuls d'accions responsables amb el medi ambient –que també–, sinó a un compromís integral que va molt més enllà. Amb la definició dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de Nacions Unides, se'ns va posar, per primera vegada sobre la taula, una agenda concreta de propòsits que ens interpel·len individualment i col·lectivament, en tots els àmbits, des de la salut i l'educació fins al turisme. També en la gastronomia.

Com pot contribuir la gastronomia a fer més sostenible el nostre planeta? Realment la gastronomia pot satisfer les necessitats actuals sense comprometre les generacions futures? Per a mi, la resposta és clara: sí. La gastronomia té l'oportunitat de convertir-se en una palanca d'impuls cap a la sostenibilitat, aprofitant la seva visibilitat com a sector clau al nostre país, des del vessant econòmic, social i ambiental.

Amb l'impacte de la Covid-19 hem vist de primera mà la importància que els negocis gastronòmics siguin també sostenibles des d'una perspectiva econòmica. La restauració, en particular, s'ha vist especialment castigada per les restriccions, i ara cal fer possible la recuperació del sector des de la sostenibilitat. Aquesta transformació afecta molts dels àmbits de la restauració, des de l'aprovisionament fins a la creació de l'oferta gastronòmica, i cal el compromís i implicació de tots els agents del sector per dur a terme accions que millorin el nostre entorn, reduir el malbaratament alimentari, tenir una oferta inclusiva i introduir sistemes i processos per minimitzar l'impacte en el medi ambient. Una gastronomia sostenible només serà possible si els projectes culinaris i gastronòmics funcionen sense malbaratar els recursos naturals, tenint continuïtat en el futur sense perjudicar el medi ambient o la salut i considerant els orígens dels productes, la seva

distribució i com arriben als clients. És un canvi necessari que no pot esperar més.

Que el futur de la gastronomia passa per la sostenibilitat és innegable. Hi coincideixen professionals del sector tan reconeguts com Fina Puigdevall, del Restaurant Les Cols. Des de l'alta gastronomia, impulsen des d'Olot un projecte basat en la sostenibilitat i amb l'objectiu d'arribar a ser autosuficients. Així ho va explicar en la XV Trobada Gastronòmica del CETT-UB, en la qual va quedar palès que la sostenibilitat gastronòmica no és una quimera, sinó tot el contrari.

Una prova clara d'això és el fet que, enguany, Bar-

LA FORMACIÓ, PUNTAL DE LA TRANSFORMACIÓ

Establir i mantenir un creixement sostenible i complir amb els ODS ens exigeix impulsar canvis en l'estructura dels negocis, en la manera de generar-los, de transmetre'ls i de presentar-los als clients. Per això, la transformació del sector gastronòmic cap a la sostenibilitat només serà possible si integra noves generacions de professionals formats amb les habilitats i els coneixements necessaris. Convençuts que aquest és el camí, el CETT-UB ha creat el Màster Oficial en Gastronomia Sostenible, en el qual brindem tots els coneixements clau perquè els professionals del present i del futur siguin capaços, no només de ser part d'aquest canvi, sinó de liderar-lo.

És evident que el sector té el repte urgent de recuperar-se de l'impacte del coronavirus. Però cal que faci un pas més enllà i ser capaç de posar les llums llargues per poder albirar com ha de ser la gastronomia del futur. En aquest horitzó s'hi troba la innovació, l'economia circular, l'accessibilitat i la responsabilitat social. És, justament en aquestes variables, on s'ha de centrar la formació actual.

La Covid-19 ens ha obligat a aturar-nos i ha suposat una gran oportunitat per repensar cap a on ha d'anar el sector i per projectar com el volem. Cal no oblidar que la ciutadania cada vegada és més exigent i que demana a la restauració compromís, transparència i ètica com a base de la seva activitat. Les noves ofertes han de respondre a aquestes noves demandes. La recuperació de la normalitat suposarà el ressorgiment de la gastronomia. Serà el moment oportú per fer-ho amb consciència i amb la voluntat d'assumir el gran repte de la integració de la sostenibilitat en el model de negoci.

Ho reitero. A casa nostra, la gastronomia té la gran sort de comptar amb molts i bons referents, que ja han demostrat que el plaer gastronòmic pot –i ha de ser– sostenible. Que no és un objectiu per al dia de demà. Que ha de ser una realitat de present. I que només depèn de la nostra voluntat.

La doctora Maria Abellanet és CEO del CETT

Foto: ACN

celona sigui la Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible i la seu del 7è Fòrum Global del Pacte de Política Alimentària Urbana de Milà, el primer tractat internacional de ciutats en matèria d'alimentació. Es basa en el paper estratègic de les ciutats en el desenvolupament de sistemes alimentaris sostenibles i impulsa l'accés a aliments saludables amb l'objectiu de reduir el malbaratament alimentari, preservar la biodiversitat, mitigar els efectes de la crisi climàtica i adaptar-s'hi. És una oportunitat que el sector no pot desaproveitar per assumir un compromís ferm i fomentar-lo arreu.

Les millors perles

La faula del vestit nou de l'emperador feta realitat. L'artista Litalià Salvatore Garau s'ha embutxacat 15.000 euros venent una escultura invisible. Diu que ha venut "el buit". El comprador, tot un intel·lectual, té un certificat que n'acredita la propietat.

Els Mossos han detingut una dona a Sant Andreu de la Barca per tallar el penis al propietari del bar on treballa, segons ha avançat la SER. Ella assegura que l'home, el seu cap, l'havia intentat agredir sexualment. Autodefensa.

De tenir un 3% de visió i estar en risc de quedar-se del tot cega, a poder llegir i moure's amb seguretat. És l'evolució que ha fet una nena de 12 anys de Sabadell gràcies a una teràpia pionera que li han fet a l'Hospital Sant Joan de Déu.

Una presentadora argentina anuncia, commoguda, la mort de l'escriptor William Shakespeare. La notícia en realitat era la mort del primer vacunat de coronavirus, que també es deia així, però la dona es va confondre. Molt.

Aina Martí/ACN

LA FOTO

Tribuna

Trencar les fronteres i muralles invisibles

per David Centol, editor del Grup Comunicació 21

Al Grup Comunicació 21 creiem en el periodisme practicat i entès des de la ferma convicció de servei al ciutadà i a la societat de la qual formem part. Totes les nostres publicacions descansen sobre aquest compromís de proporcionar al lector informació de qualitat, tractada amb rigor i presentada amb claredat perquè disposi de les eines de reflexió i coneixement necessàries per desplegar plenament i amb totes les conseqüències la seva condició de ciutadà.

No són paraules buides, aquestes afirmacions. Ens avala una llarga trajectòria de més de vint anys a través dels quals Grup Comunicació 21 s'ha convertit, gràcies a la fidelitat dels seus lectors i a la professionalitat de tots els nostres periodistes, publicitaris i col·laboradors, en el principal referent de la informació de proximitat a Barcelona i també a la seva àrea metropolitana.

Línia, el diari metropolità, que avui inicia la seva singladura, és la culminació d'aquest apassionant viatge iniciat fa dues dècades. Ve a sumar-se a les altres dinou capçaleres **Línia** del grup que, en el seu conjunt, conformen el projecte més ambiciós existent a Catalunya pel que fa al periodisme de proximitat.

Aquest nou mitjà que presentem s'asenta sobre els mateixos valors que la resta, tot i que hi afegeix algun element dife-

renciador. Si fins ara cadascuna de les nostres dinou publicacions tenia com a objectiu informar el ciutadà de la seva realitat més propera –el barri, el districte, la ciutat, la comarca–, amb **Línia, el diari metropolità** pretenem eixamplar els límits geogràfics de la nova capçalera per abraçar tota la Barcelona metropolitana.

Ho fem sense abandonar el nostre compromís amb la informació de proximitat, que és el nostre estàndard més diferenciador i l'element que distingeix tota la nostra activitat periodística com a grup de comunicació.

La decisió de fer realitat un diari metropolità és sobretot fruit d'una profunda reflexió sobre les necessitats informatives del ciutadà que no han tingut resposta fins ara i també de l'exigència que ens imposem com a grup de fer realitat projectes periodístics que puguin resultar transformadors en el mitjà i llarg termini.

Línia pretén cobrir, en primer lloc, el buit informatiu que afecta aquesta realitat física, humana, social, econòmica i cultural que és tota l'àrea metropolitana. Però a aquest objectiu, purament periodístic, hi sumem també la voluntat d'es-

devenir una eina de debat serè i profund sobre Barcelona i l'àrea metropolitana.

Ho fem perquè compartim la diagnòstic que situa la necessitat urgent de trencar les fronteres i muralles invisibles –però existents– que encara s'aixequen entre les diferents ciutats que conformen aquesta realitat geogràfica i humana per poder multiplicar-ne exponencialment les seves potencialitats de creixement.

Un creixement que a **Línia** entenem més enllà de la mera dimensió econòmica i que abraça també la cultura, les infra-

estructures, la mobilitat, els equips, la sostenibilitat, la visibilitat internacional i tantes altres qüestions, totes elles rellevants en

el marc d'una societat en plena transformació i que ha d'afrontar reptes cada cop més exigents.

El nou lector, i també aquell que ja ens coneix a través d'alguna de les dinou edicions que fins ara configuraven l'univers **Línia**, trobarà en aquest diari un periodisme reposat, serè, responsable, allunyat de la cridòria i de l'exageració. Fem periodisme, no activisme. Expliquem allò que passa, no en som els protagonistes. Hi trobarà també periodisme crític, sempre necessari, però no practicat d'una manera gratuïta i inoperant,

sinó des de la voluntat d'esdevenir una eina útil i positiva de diàleg i transformació. **Línia** aposta també per l'opinió de qualitat i per això hem seleccionat un ampli ventall de columnistes que s'incorporen al nostre projecte per aportar, des de la pluralitat d'idees i pensament, eines de reflexió i anàlisi per enriquir el debat públic de Barcelona i la seva àrea metropolitana.

Com a editor del Grup Comunicació 21 em plau donar-te la benvinguda a casa teva. Procurarem estar a l'altura de l'immens repte que suposa acudir cada dia a la cita amb els lectors. Ho farem amb professionalitat i honestat, com hem fet des de fa vint anys. I ho farem també amb la il·lusió i l'exigència de saber que, en el periodisme, el compromís amb el lector es renaix cada dia i que és també cada dia que cal estar a l'altura.

Voldria també donar les gràcies a tots els professionals del Grup Comunicació 21 que han fet possible el naixement de **Línia**. La pandèmia no ens ho ha posat fàcil, certament. Però precisament perquè les veritables capacitats de les persones es mesuren davant de les dificultats, cal reconèixer la seva gran vàlua personal i professional. **Línia** té un equip de professionals preparats i compromesos, disposats a deixar-s'hi la pell. I aquesta sempre és la millor garantia per a qualsevol projecte. Comença l'aventura metropolitana de **Línia**. Et convidem a viure-la amb nosaltres.

Fem periodisme, no activisme.

Expliquem allò que passa,

no en som els protagonistes

grup comunicació 21

liniaaxarxa.cat

Línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Tribuna

Serveis públics, puntal de drets

per Dolors Sabater

Foto: ACN

El dubte plana. Quina serà la concreció del model econòmic i fiscal en les polítiques públiques del nou Govern de la Generalitat de la 13a legislatura? Quin serà el model de serveis públics respecte de les externalitzacions? Cap a qui i cap a on s'adreçaran les mesures de rescat econòmic? El compromís expressat pel president Aragonès de complir l'acord amb la CUP-Guanyem, amb mesures concretes de base anticapitalista, es manté amb ferma paraula, però el fet que hagi nomenat un conseller d'Economia de perfil clarament neoliberal, a proposta de Junts, obre tots els interrogants i alertes. Des del carrer i des de la institució cal estar vigilants a les decisions. Des del carrer no s'ha parat mai de fer-ho: les plataformes i moviments a favor dels serveis públics i d'una economia alternativa treballen incansablement, governi qui governi. Les lliçons de la pandèmia no poden ignorar-se i seria un greu error intentar rescatar l'economia aplicant les fórmules que ja s'han demostrat ineficaces. Aquests dies mateix, amb la flexibilització de les normes preventives, són moltes les convocatòries de mobilitzacions en defensa dels serveis públics, i també en defensa de les pensions dignes. Les de les pensions apunten l'Estat, contra un Pacte de Toledo absolutament impropri d'un *gobierno* que s'autoanomena progressista. Les dels serveis públics apunten clarament la Generalitat. Les mobilitzacions mai s'han aturat, malgrat les restriccions, especialment les d'emergència, antirepressives i contra els desnonaments. De mica en mica l'organització i la veu popular recupera altra vegada el carrer.

Sovint es vol fer creure que és indiferent quina opció o model econòmic s'esculli, que totes són vàlides, com si es tractés d'escollir entre una carta de colors. Però no és així. Les opcions neoliberals no serveixen per rescatar l'economia i la vida de totes, ni serveixen per salvar el clima i el planeta. Ja ho hem pogut comprovar durant molts anys i no és gens intel·ligent tornar a aplicar les fórmules que ja s'han demostrat fallides. El capitalisme és depredador i s'alimenta de rebentar els drets de la majoria per sostenir els privilegis d'una minoria. No només és un sistema injust, sinó que és ineficaç, i en comptes d'aconseguir que cada vegada hi hagi més persones al bàndol de la riquesa aconsegueix tot el contrari.

El que es faci al Govern i al Parlament, ara que comença un nou cicle, determinarà el present i el futur del país i de les nostres vides. I no serà el mateix país ni les mateixes vides si les decisions es prenen amb una perspectiva neoliberal o amb una perspectiva anticapitalista. Fa dies, des del nostre mitjà públic de televisió, TV3, es va emetre un con-

tinent documental a *Sense Ficció* que ho exemplificava amb rigorositat, en el cas de les elèctriques. L'objectiu del sector públic és servir els drets de les persones. L'objectiu del sector privat lucratiu, no social ni comunitari, és servir-se de les persones i dels recursos per acumular beneficis i augmentar les fortunes de les oligarquies. Així que no, no serà el mateix. No serà el mateix si ara trinxem el territori plegant-nos als interessos dels grans oligopolis de l'Ibex que si planifiquem i impulsem una transformació econòmica arrelada, al servei de la gent, de la seva sobirania, i assumint els reptes climàtics que té el país i el planeta. Tampoc tindrem el mateix país ni les mateixes vides si afrontem l'habitatge com un negoci per a protegir els interessos de bancs, fons voltors i grans tenidors que si l'abordem com un dret bàsic a defensar. No serà el mateix, ni per al present ni per al futur, invertir en fortunes privades o invertir en serveis públics per a tothom. No serà el mateix futur, especialment per als infants i joves a qui les crisis econòmiques, climàtica i ara la pandèmia estan deixant un present i futur incert, de risc. No serà el mateix deixar la gestió dels subministraments bàsics per fer-hi negoci o per garantir drets, ni fer polítiques educatives segregadores que fer-les inclusives. Ni, en definitiva, posar al centre de la política el capital o posar-hi la vida de totes.

I en aquesta disjuntiva hi ha un element puntal. Els serveis públics. Els serveis públics són un dels pilars fonamentals per avançar cap a la igualtat d'oportunitats i d'accés als drets bàsics, sense deixar ningú enrere. Són estructura de república i llibertat. Ja ho sabem, però la pandèmia encara ho ha fet més evident. I no pot ser ni que en faltin o no siguin de qualitat ni que les condicions laborals de les persones que els sustenten siguin precàries. Ni pot ser que aquests serveis no siguin de gestió pública. No pot ser que allò que és essencial per a la vida depengui del mercat i de l'especulació del capital. Per això cal blindar aquells serveis que ja són de propietat i de gestió pública, així com recuperar la gestió pública i comunitària de tots aquells que ara són gestionats per empreses que busquen enriquir-se a costa d'allò que és vital per a totes i tots. I això hauria de ser possible fer-ho tant als ajuntaments com a la Generalitat, massa experta en externalitzacions i retallades des de l'època de Mas.

Per això, en aquest nou cicle que comença, el model compta. El servei al país per fer possible avançar en drets nacionals i en drets socials s'ha de produir alhora en els dos eixos, i alhora des dels dos àmbits motor: des de dins i des de fora de les institucions.

“

No pot ser que allò que és essencial per a la vida depengui del mercat i de l'especulació del capital.

Per això cal blindar aquells serveis que ja són de propietat i de gestió pública, així com recuperar la gestió pública i comunitària de tots aquells que ara són gestionats per empreses que busquen enriquir-se a costa d'allò que és vital

”

Flaixos

@SalimaJK: 6 atacs homòfobs en un cap de setmana a Barcelona! Concentració convocada el 5 de juny a les 11 hores a les rodalies del Centre LGTBI.

@BerniSorinas: Botigues obrint els diumenges, més creuers, desnonaments en pandèmia, la reforma laboral ni tocar-la, la llei mordassa a ple funcionament...

@mianrey: Fernando Simón declara en rueda de prensa que la mascarilla en espacios abiertos puede dejar de ser obligatoria a mediados o finales de junio.

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Maria
Abellanet

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Mercè
Esteve

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

L'H 6.0: un projecte d'innovació per reduir la bretxa digital

» Marín va presentar aquest futur laboratori el passat 2 de juny
» L'espai estaria al Mercat de La Florida i necessita fons europeus

ECONOMIA ▶ Reduir la bretxa digital a la ciutat, digitalitzar l'administració local i oferir formació laboral per facilitar l'entrada al mercat de treball. Aquest és el triple objectiu que es planteja el projecte L'H 6.0, un laboratori d'innovació que l'Ajuntament vol impulsar a la segona planta del Mercat de La Florida. Un espai que ha de servir per resoldre els problemes de digitalització i connexió de les empreses, però també per proposar solucions a l'atenció ciutadana. Per això, aquí també s'instal·laran les regidories dels districtes IV i V.

L'encarregada de presentar el projecte va ser l'alcaldessa Núria Marín, que ho va fer durant els 'Diàlegs per a la reconstrucció' que es van fer el 2 de juny. Un dels participants va ser el conseller delegat de GSMA, John Hoffman, organitzador del Mobile. Segons Marín, el Mobile Capital és un dels col·laboradors que participa en la

Els participants en l'acte organitzat per l'Ajuntament. Foto: Àlex Recolons/ACN

creació d'aquest laboratori d'innovació. El Ministeri d'Indústria també hi està implicat i, de fet, serà el primer d'aportar-hi diners, ja que destinarà 800.000 euros perquè 400 joves rebin formació en el camp digital i puguin entrar al mercat laboral en aquest sector.

Un projecte que necessitarà 30 milions d'euros per posar-se en marxa i que el consistori espera que arribin, en gran part, dels fons europeus. De fet, aquest és un dels set projectes que l'A-

juntament vol presentar per rebre finançament dels fons Next Generation. Uns diners que per Marín han de servir perquè "les institucions" liderin la recuperació de la crisi i no vagin "a remolc del sector privat". La batllessa espera rebre 740 milions d'euros dels fons europeus per posar en marxa els set projectes, però ha assegurat que si no es reben aquests diners, les propostes també s'impulsaran, tot i que no va aclarir amb quins recursos.

ERC presenta un recurs sobre la documentació del Consell

POLÍTICA ▶ Esquerra Republicana ha presentat un recurs a l'Ajuntament perquè se'ls nega la documentació sobre el cas que investiga les presumptes irregularitats econòmiques en la gestió del Consell Esportiu. Els republicans denuncien que la decisió es basa en un informe de l'assessoria jurídica del consistori que diu que accedir a aquests documents "no s'emmarca en l'exercici de les seves funcions de control i fiscalització" del govern de Núria Marín.

Si no s'accepta el recurs i se'ls permet veure tota la documen-

tació relacionada amb el cas, Esquerra assegura que emprendre accions judicials. Per altra banda, amb la posada en marxa de la nova legislatura, també s'iniciarà de nou la sol·licitud per demanar que Núria Marín i altres càrrecs implicats compareguin en una comissió del Parlament.

Finalment, tal com va explicar *Districte7*, l'oposició crítica que s'hagi contractat Sebastián de Juan Fontanet, un advocat vinculat a 'Manos Límpias', com a representant de l'acusació popular de l'Ajuntament.

L'Acadèmia Cultural mira el futur un cop pagat el deute

La firma de l'acord entre la direcció i l'Arquebisbat. Foto: Twitter (@mpulidogu)

EDUCACIÓ ▶ La direcció de l'Acadèmia Cultural ja ha saldat el deute amb els propietaris de l'edifici. Era l'últim serrell que quedava per confirmar el salvament del centre escolar. La signatura de l'acord es va fer el 19 de maig, quan l'actual direcció va pagar els diners que devia a l'Arquebisbat. D'aquesta manera es complia amb l'acord assolit en la reunió que aquests dos actors van mantenir el 13 de maig, en què també va participar l'alcaldessa, Núria Marín, i el llavors conseller d'Educació, Josep

Bargalló, com va avançar *Línia L'H*. Una trobada impulsada per Comissions Obreres, un dels principals actors que ha batallat per evitar que el centre tanqués.

A més, els tècnics del Departament ja han visitat el centre i han acreditat que s'hi pot seguir fent classe. Així doncs, aviat s'obrirà el procés per fer les inscripcions a P3. La Generalitat mantindrà el concert pel curs que ve i espera que la direcció demani convertir l'escola en centre públic per assumir-ne la gestió i que s'inclougi a la xarxa pública.

Foto: Bingo Avenida

Suspenen durant un any les llicències per a salons de joc

SOCIETAT ▶ L'Ajuntament ha suspès l'atorgament de llicències de noves sales de jocs durant un any. La Junta de Govern ho ha decidit per evitar un increment de sol·licituds després de la suspensió de noves llicències que també ha aprovat Barcelona.

L'objectiu és aprofitar aquest any per modificar el planejament urbanístic i endurir les condicions per obrir nous salons de joc o bingos. Per exemple,

es vol ampliar la zona de prohibició al costat d'escoles i instituts, així com d'edificis institucionals, sanitaris o religiosos. També es vol limitar l'obertura d'aquests negocis als polígons industrials, on actualment l'ús recreatiu està permès sense limitacions. La proximitat a algunes zones residencials n'ha fet augmentar les peticions de llicència.

Ara, a la ciutat hi ha registrats tres bingos i dos salons de jocs.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

Denuncien que els sense sostre no tenen serveis a la ciutat

POBRESA ▶ A l'Hospitalet hi ha 92 persones que dormen al carrer. Se sap gràcies als 170 voluntaris que, el 19 de maig, van participar en el primer recompte i van penjar tots els barris de la ciutat. De fet, com explica Kiko Segura, membre de la Fundació La Vinya, aquesta xifra "és de mínims". Els voluntaris van trobar 62 persones que dormen al ras, una trentena que ho fan en cotxes o furgonetes i indicis d'unes altres 14 persones que en el moment de passar no hi eren. Segura recorda que aquí tampoc es compten les persones que dormen a l'alberg Els Alps ni les persones que estan en locals o naus ocupades.

Els impulsors del recompte estan "molt satisfets" de l'acció, perquè els ha permès "saber quina és la realitat" del sensellarisme a la ciutat. El següent pas és parlar amb el govern de Núria Marín per determinar quines són les mesures més urgents que cal impulsar per atendre aquestes persones. Perquè, com recorda Segura, "l'administració s'ha de fer càrrec d'aquestes persones".

NECESSITATS BàSIQUES

"Qualsevol mesura serà bona, perquè ara no hi ha res" per ells a la ciutat, afirma Segura. I posa

Un cotxe preparat per dormir-hi a dins a la ciutat. Foto: Àlex Recolons/ACN

d'exemple el cas de diferents persones que acompanyen des de la Fundació La Vinya i els expliquen que passen el dia a Barcelona, on han d'anar a cobrir les necessitats més bàsiques com menjar o dutxar-se, però prefereixen dormir a l'Hospitalet perquè se senten més segures.

Per això, les entitats que atenen aquestes persones, consideren que s'hauria de crear un menjador social, un espai per dutxar-se o unes consignes on puguin deixar les seves coses, elements per cobrir les seves ne-

cessitats més bàsiques. També demanen facilitar l'empadronament, la porta d'entrada a les ajudes de Serveis Socials o a la sanitat.

Des de l'Ajuntament són taxatius en aquest punt i asseguren que "no és cert que no se'ls empadroni" i afegixen que a la ciutat "s'aplica la llei" per incloure les persones sense llar al padró. Per exemple, afirmen que hi ha molta gent empadronada a l'alberg d'estada temporal Els Alps, que té 31 places per acollir les persones que dormen al carrer a la ciutat.

Reclamen mesures urgents per millorar Serveis Socials

SOCIETAT ▶ La plantilla de l'àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament va mantenir una reunió amb la direcció a principis de maig. Des del febrer que demanaven aquesta trobada, que va durar unes tres hores, i que va servir perquè els caps reconeguessin la situació que denuncien les treballadores. Però tot i dir que són "conscients de les dificultats", la plantilla lamenta que no van aportar solucions concretes. A més, argumenten que "les petites mesures que s'estan fent no serveixen" i afegixen que tot continua "en la mateixa situació, no ha canviat res".

Per això han decidit elevar el to i posar un termini perquè el govern de Núria Marín apliqui immediatament una sèrie de mesures que han de millorar la situa-

ció d'una de les àrees que està suportant més pressió per parar el cop de la crisi social i econòmica que ha desencadenat la pandèmia.

QUATRE MESOS

L'assemblea de treballadors publicarà una carta on donarà un termini de quatre mesos perquè el govern de Marín atengui les reclamacions del manifest que van publicar a finals de març, amb elements com una direcció que tingui "coneixements tècnics en matèria de Serveis Socials" o que s'ofereixi una "cobertura digna de les necessitats bàsiques".

Perquè aquest moviment no només treballa per millorar la situació laboral dels treballadors d'aquesta àrea, sinó que també vol oferir una atenció més adequada a les persones que ho necessiten.

Els treballadors volen canvis després de l'estiu. Foto: Twitter (@ss_lhreivindica)

Donar una nova vida a l'aigua per cuidar el planeta

Barcelona i la seva àrea metropolitana tenen una gran oportunitat d'impulsar la regeneració i reutilització de l'aigua, i contribuir així a mitigar els efectes del canvi climàtic

Fer front al canvi climàtic és el gran repte col·lectiu del nostre temps. Una responsabilitat compartida que requereix actuar de forma immediata. Està en joc la vida tal com la coneixem avui dia. El canvi climàtic amenaça la rica biodiversitat del planeta i planteja un gran desafiament per a les ciutats i indústries, que hauran de ser capaces de superar sequeres i episodis climàtics extrems que posaran a prova la seva resiliència.

El Dia Mundial del Medi Ambient, que se celebra el 5 de juny, fa una crida a l'acció per restaurar els ecosistemes danysats per l'activitat humana. De la salut dels nostres ecosistemes depèn directament la salut del nostre planeta i dels seus habitants. Segons les Nacions Unides, una ecosistema sense ajuda a protegir-se de les malalties ja que la diversitat d'espècies fa més difícil la propagació de patògens.

La ràpida pèrdua de biodiversitat requereix respostes immediates. Per això, la celebració del Dia Mundial del Medi Ambient marcarà el lliçament del Decenni de les Nacions Unides (ONU) per a la Restauració d'Ecosistemes 2021-2030. Es tracta d'un pla d'urgència per protegir i revertir els danys fets a la natura abans del 2030, data límit per evitar els pitjors impactes del canvi climàtic.

▶ Aigües de Barcelona res postres en processos d'adaptació i en l'època del canvi climàtic

L'aigua, clau davant l'emergència climàtica

Aigües de Barcelona, compromesa amb la preservació de l'entorn i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de les Nacions Unides, és pionera en les propostes d'adaptació al canvi climàtic i la mitigació d'aquest. La companyia aposta per una estratègia basada en l'economia circular, que passa per potenciar la regeneració d'aigua per donar una nova vida a l'aigua que es depura a les seves instal·lacions.

Apostar per la regeneració i reutilització de l'aigua

La reutilització de l'aigua és una opció imprescindible per fer front a l'impacte de les sequeres. Cal tenir en compte que la conca del Mediterrani és una zona de gran tensió hídrica, que s'ha disparat amb el canvi climàtic, i salvaguardar la disponibilitat

Apostar per l'aigua regenerada a l'àrea metropolitana de Barcelona permetria tenir més resiliència davant els impactes del canvi climàtic

d'aigua és bàsic per a la producció d'aliments i per mantenir la qualitat de vida en tots els territoris.

Donar una nova vida a l'aigua suposa donar-nos-la també a nosaltres i al planeta. Apostar per l'aigua regenerada a l'àrea metropolitana de Barcelona permetria tenir més resiliència davant els impactes del canvi climàtic sobre els recursos hídrics i resiliència territorial, i evitaria haver de recórrer a l'aigua del riu Tar, cosa que atavoria el bon manteniment del seu cabal ecològic.

Al territori metropolità, es van depurar per Aigües de Barcelona al 2020 un total de 284 hectòmetres cúbics (hm³) d'aigua residual. Però només se'n van reutilitzar 12,4 hm³, és a dir, el 4,3% del total d'aigua depurada. A més, aquest volum d'aigua reutilitzada suposa únicament el 9% de la capacitat total de regeneració instal·lada al territori metropolità. És a dir, hi ha molt marge per al reaprofitament d'un recurs que cal incorporar a la gestió del cicle de l'aigua en els territoris impactats i vulnerables climàticament, com és el cas del litoral català. L'aigua regenerada té múltiples usos i es pot fer servir, per exemple, com a barrera contra la intrusió salina procedent del mar, per a la neteja de carrers, al reg agrícola o l'ús industrial, entre altres usos perfectament regulats per la legislació.

Innovació i digitalització

L'Agència 2030 d'Aigües de Barcelona és el seu full de ruta per al desenvolupament sostenible, i es basa en tres pilars: les persones, la ciutat i el medi ambient. L'objectiu és impulsar projectes innovadors que permetin, a través de l'aigua i la sostenibilitat, crear valor per a Barcelona i el seu entorn metropolità. La innovació i la digitalització són fonamentals per liderar la transició cap a un model més sostenible i resilient, per això, Aigües de Barcelona ha arribat a acords de col·laboració amb start-ups com Wallbox, SmartMonkey i Bis, entre d'altres.

Les aliances amb els agents socials i les administracions són també un dels signes d'identitat de la companyia, que aposta per un gran Pacte Social per garantir una recuperació econòmica verda i justa basada en tres eixos: la solidaritat (no deixar ningú enrere), l'ocupació de qualitat i la reconstrucció verda. La col·laboració públicoprivada és bàsica, en aquest sentit, per fer front als reptes plantejats pel canvi climàtic i per la situació derivada de la pandèmia.

Compartir coneixement i experiència és el camí per generar més valor i per fer front als grans reptes. El canvi climàtic ens obliga a tots a buscar noves solucions per cuidar els recursos més preuats que tenim. L'aigua té moltes vides. Aprofitem-les totes.

“Les ciutats del voltant de Barcelona no volen ser diluïdes”

José Montilla

Expresident de la Generalitat de Catalunya

A. Nadeu / A. Alexandre
Fotografia: J. Chichelnitzky

Com tants altres ciutadans de l'àrea metropolitana, vostè amb 16 anys va viatjar d'Andalusia cap aquí amb la seva família. Com recorda aquell viatge?

D'això fa pràcticament 50 anys. En aquells temps hi havia molta gent que feia aquest viatge en tren, però el meu pare i jo el vam fer en autocar. No hi havia les autopistes que hi ha avui i va ser un viatge llarg. Recordo l'entrada a Barcelona quan començava a sortir el sol. Era la primera vegada que venia a Catalunya. Hi tenia família i algun amic. Veníem per quedar-nos-hi i vam començar a viure a les Planes de Sant Joan Despí, molt a prop del barri del Padró, on vivia una germana de la meva àvia.

Estava molest per haver d'abandonar el lloc on havia viscut tota la seva joventut?

No va ser una decisió imposada. Tot i que tenia 16 anys, pensava que tindria més oportunitats en una terra com Catalunya que a l'Andalusia de principis dels setanta. No és que els

meus pares m'hi obliguessin, jo era el principal inductor de venir.

Com era José Montilla de jove?

Em dedicava a estudiar i practicava atletisme federat, cosa que em va permetre viatjar per Espanya, però fins als 16 anys mai havia estat a Catalunya. Era una persona que volia canvis a la meua vida. Primer treballant i després estudiant a la nit a la vegada que seguia treballant.

És cert que quan va arribar a Catalunya va participar en un grup clandestí d'extrema esquerra?

Tota la comarca del Baix Llobregat era centre de resistència al franquisme i agrupava el moviment obrer organitzat. Tot era clandestí i molt minoritari. De vegades es mitifica, però ens coneixíem tots. A l'institut nocturn hi havia la gent més radical. Allà el més moderat eren les joventuts comunistes. Jo vaig entrar al Partit Comunista d'Espanya Internacional, un grup maoista. Va ser divertit, encara que ens hi jugàvem la vida i alguna gent va acabar a la presó. Era un grup sectari, però en el qual es debatia i es llegia molt. Algunes coses totalment infumables per a algú de 17 anys. Com que sempre he estat una persona moderada, vaig deixar el grup abans

que morís Franco i em vaig afiliar al PSUC. Tinc molt bons records d'aquella època.

El 1979 va anar a viure a Cornellà. Per què?

Em vaig casar i la meua parella vivia allà. En aquell moment jo era tinent d'alcalde del grup socialista encara que residia al poble del costat.

“Si els catalans no defensem la llengua catalana, qui ho farà?”

Cornellà va passar d'11.000 habitants el 1950 a gairebé 100.000 el 1980. Com va ser viure en un lloc que havia crescut tant?

Era una ciutat mancada d'infraestructures i amb una densitat altíssima. El clavegueram era deficient o inexistent en algunes parts de la ciutat. Les zones verdes simplement no existien. El transport era molt dolent. Malgrat tot, hi havia

un teixit associatiu important. Hi havia vida.

Quan arriba a ser alcalde el 1985 es troba amb aquesta situació...

L'Ajuntament estava pràcticament en fallida. Vivíem una forta crisi econòmica: Cornellà tenia aleshores un 27,9% d'atur, moltes fàbriques tancaven i les escoles feien classes en baixos comercials. Vam construir escoles i equipaments esportius, culturals i sanitaris. Això es va poder fer perquè vam dotar la ciutat d'una base econòmica que generava ocupació i ingressos.

Quin és el record més viu que li queda d'aquella època?

Van ser moments molt durs. Els treballadors venien a la porta de l'Ajuntament. Fins i tot vam apujar els impostos, amb molta gent en contra, però ho havíem de fer i ho havíem d'explicar: si no hi ha ingressos, no hi ha serveis, i els ingressos venen dels impostos, que han de ser justos. També hi va haver moments dolços, com per exemple quan vam començar a fer els primers programes d'habitatge social quan d'això se'n parlava molt poc. Vam ser pioners. El moment d'entregar les claus d'aquests habitatges era un instant molt dolç.

Quina és la diferència més gran entre aquell Cornellà i el d'ara?

El Cornellà que vaig deixar el 2004 ha continuat el seu procés de millora. Recordo que als anys 90 ens vam centrar a construir el més bàsic: clavegueram i escoles. L'urbanisme d'una ciutat es fa amb el pas del temps; vas del més bàsic a les coses que et pots plantejar si tens recursos. El que cal és planificar de manera correcta perquè la ciutat pugui créixer ordenadament. Això és el que Cornellà ha seguit fent.

Quins són els reptes que té ara la ciutat?

Ser un bon lloc per viure-hi i treballar-hi. Parts de Cornellà i algunes ciutats de l'entorn metropolità encara són emplaçaments dormitori. Han de ser ciutats que tinguin personalitat i on la gent se senti orgullosa de viure-hi, i això vol dir més serveis. Soc dels que sempre ha pensat que les ciutats del voltant de Barcelona tenen una personalitat pròpia: no volen ser diluïdes.

Ara es parla molt de cohesionar i projectar la gran metròpoli. Com veu aquest debat?

És un debat vell, no siguem adames. De la Catalunya Ciutat ja en ▶

“Madrid ens ha guanyat la batalla econòmica”

◀ parlaven els noucentistes! Som el país que més ha debatut sobre temes d'ordenació territorial i no ha solucionat el problema. Ni a la metròpoli ni més enllà. Quan jo era president de la Generalitat es va crear l'AMB amb la voluntat de dibuixar un projecte de continu urbà per defensar un policentrisme. L'objectiu era que les ciutats que no són Barcelona no fossin el pati del darrere.

Aquesta també és una expressió molt repetida avui dia. Vostè en què pensa quan es refereix al pati del darrere?

En què no es tracta d'enviar a la perifèria allò que no té espai a Barcelona, sinó d'abordar problemes del conjunt i no només del centre. Viure tocant al gran municipi té avantatges clars: un mercat de treball i oci. Però té condicionants. Quan era alcalde hi havia gent de Barcelona que mai havia vingut a Cornellà... No sé què s'imaginava que era, una ciutat sense llei? Ara això ha canviat. Recordo una família de l'Eixample de Barcelona que va marxar a viure a Cornellà i portava els fills a la mateixa escola que els meus. Un dia em van dir que estaven molt satisfets de viure a Cornellà. Em van explicar que on vivien abans era impensable tenir un mercat o un CAP a prop, una escola amb tant pati, zones verdes... En força casos, avui es viu millor a Cornellà que a molts barris de Barcelona.

Creu que s'ha de pensar més enllà de l'AMB i articular una gran regió metropolitana?

És veritat que la regió metropolitana avança i creix, però el Govern de Catalunya mai veurà amb bons ulls una articulació institucional que agafi dues terceres parts del país, no ens enganyem. Evidentment, hi ha coses com el transport o les platges que s'han de planejar i gestionar més enllà de l'AMB, però això no vol dir crear una altra institució. Calen fórmules de caràcter més consorciades on intervinguin més administracions.

Durant més de dos anys vostè va ser a Madrid com a diputat i ministre. Realment és tan diferent de Barcelona?

La ciutat de Madrid té la mateixa extensió que l'àrea metropolitana de Barcelona. Això la fa peculiar. A més, és la capital i, com en la majoria d'estats, és un xuclador d'activitat, ocupació millor retribuïda i, per tant, més ingressos públics. Moltes de les empreses que teníem aquí les hem anat perdent en detriment de Madrid i això és un error garrafal que pagarem car durant anys. Madrid ens ha guanyat la batalla econòmica, i a això cal sumar-hi que és la seu de les institucions de l'estat.

I quina és la solució?

Un model com Alemanya, on les institucions estan repartides per tot el territori. Barcelona tenia una oportunitat que no ha sabut aprofitar. S'haurien d'haver portat institucions i empreses cap aquí; una cocapitalitat. Una altra solució és el que hem fet [es refereix al procés independentista], que si mirem els resultats i les perspectives inicials no ha estat gaire encertada.

Tornem a parlar de vostè. El 2000 va tenir trigèmens. Com va ser l'experiència d'ocupar llocs de tanta responsabilitat política sent pare de tres infants i de dos fills grans més?

La meua trajectòria no ha estat modèlica pel que fa al tema de la conciliació. Ho dic perquè el 2004, quan tenien quatre anys, vaig marxar a Madrid i la meua dona i els nens es van quedar aquí. Jo venia quan

“Som el país que més ha debatut sobre ordenació territorial i no ho ha solucionat”

podia. Determinats càrrecs tenen uns costos, són servituds que es paguen. Jo era l'únic ministre que no tenia la família a Madrid, perquè tenia clar que hi era de pas. En tots els càrrecs hi ets de pas. Tinc la sort que la meua parella és una persona molt comprensiva. Si no, no hauria pogut exercir aquests càrrecs amb la dedicació que requereixen.

Durant la seva presidència de la Generalitat alguns el van criticar durament. Creu que hi havia gent que no estava preparada per tenir un president d'una ciutat obrera i que havia nascut a Andalusia?

Bé, he de dir que les crítiques van ser minoritàries... Ser president de la Generalitat és recórrer el país. A la majoria de llocs on vaig anar em vaig sentir acollit i estimat. Eren crítiques d'un sector de la població catalana que existia i segueix existint. Em criticaven per ser de Cornellà i per ser fill d'obres andalusos. Eren crítiques classistes i en part xenòfobes.

Si pogués canviar alguna cosa de la seva gestió com a president, què seria?

Segur que ens vam equivocar en coses. Hauríem d'haver estat més àgils quan va arribar la crisi del 2008. Totes les gestions són millorables i la nostra segur que també. De totes

maneres, va ser un govern que feia aquelles coses que són tan avorrides: pressupostos, lleis, carreteres –lliures de peatges, per cert–, escoles, comissaries, jutjats, presons, hospitals... Un govern ha d'anar més enllà dels interessos emocionals i sentimentals. En això últim nosaltres podríem haver estat més fins, és cert. Ara bé, votar amb el cor està molt bé, però una miqueta de raó no ens aniria malament.

Vostè sempre ha estat un defensor de la llengua catalana. Què li sembla que ara al Parlament l'ús del castellà s'hagi estès?

L'any 80 ja hi havia diputats que utilitzaven el castellà, però és cert que el canvi va venir el 2006 amb Ciutadans. Jo soc castellanoparlant. Quan vaig arribar l'any 1971 no sabia català i el vaig aprendre per contacte i amb amics. Les llengües són per entendre's. Em semblen lamentables les batalles lingüístiques. Cadascú que parli la llengua que vulgui, però si els catalans no defensem la llengua catalana, qui ho farà? Mentre el conjunt de la població no la faci servir, necessita protecció. Amb tot, no cal demonitzar ningú perquè utilitzi el castellà... Per defensar el català no cal atacar el castellà.

La seva opinió en aquest tema concorda amb la del PSC actual?

Jo crec que sí. El PSC sempre ha estat compromès amb la defensa del català. Sense el PSC i el PSUC el català no hauria tingut el procés de normalització que ha viscut.

Si no anem errats, vostè ha estat regidor, alcalde, president de la Diputació, diputat a Catalunya i a Espanya, ministre, senador i president de la Generalitat. On s'ha divertit més?

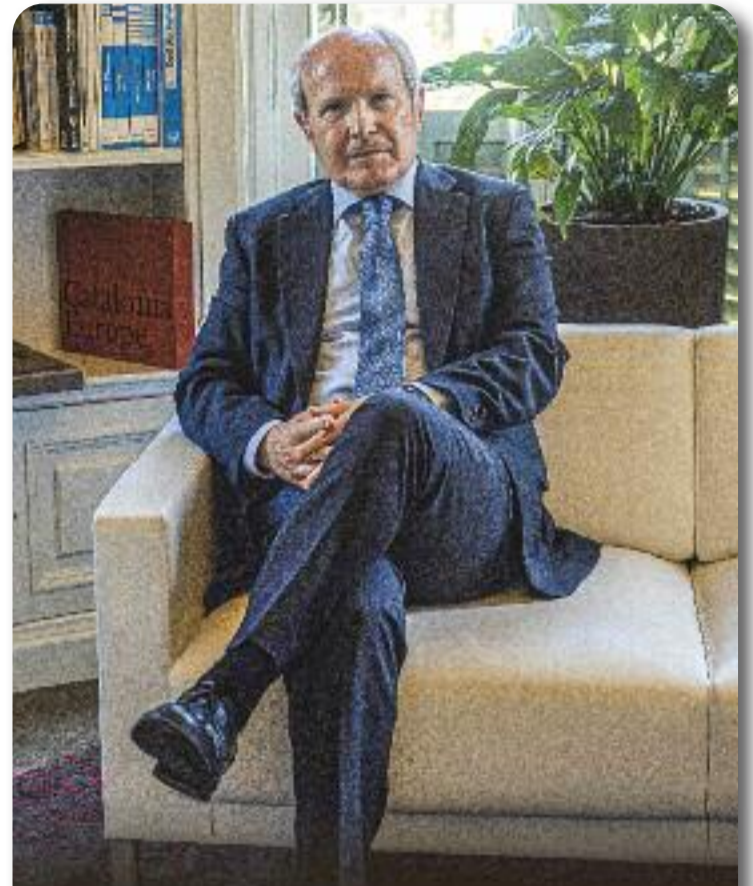
Jo més que de diversió parlaria de satisfacció. En aquest cas, la satisfacció més gran és quan fas coses i en veus el resultat i el destinatari final. Això es té com a alcalde. Evidentment, per a un polític català no hi ha res més important que presidir el seu país, però si parlem de satisfacció, em quedo amb l'alcaldia.

Com ocupa el temps avui dia?

Vinc cada dia al despatx excepte quan treballo per a l'empresa que em paga [Enagás]. No em paga la Generalitat. Faig xerrades i vaig a debats i actes. També escric i poso en ordre moltes coses del passat: papers, records i arxius.

Què el preocupa actualment?

La pandèmia, és clar. A més de la gent morta, ens deixarà seqüeles psicològiques i econòmiques que encara no han aflorat. Quan l'efecte narcòtic de les ajudes es dilueixi quedarà un panorama complicat. ■

MONTILLA EN 10 RESPOSTES

1. Quin és el seu grup de música preferit?

Impossible dir-ne un. Escolto Eric Clapton, Dire Straits, Iron Maiden, Sabina, Serrat, Llach, Manel...

2. I el seu menjar preferit?

Un bon llobarro. Soc més de peix que de carn.

3. Ara que els restaurants tornen a estar oberts a la nit, n'hi ha algun on li agradi anar a sopar?

Soc més de sopar a casa amb la família, perquè durant molts anys he hagut de sopar a fora.

4. Digui'ns un llibre que l'hagi marcat...

No n'hi ha cap que m'hagi marcat. Podria recomanar *El món d'ahir* d'Stefan Zweig.

5. I una pel·lícula?

Les pel·lícules t'agraden en funció de l'edat i l'estat emocional. Podria dir la saga d'*El padrino*.

6. Té alguna afició que ens pugui sorprendre?

No... M'agrada molt caminar per la muntanya.

7. Hi ha algun lloc de l'àrea metropolitana especial per a vostè?

Collserola a primera hora del matí.

8. On li agradaria anar de vacances?

A Austràlia. També voldria creuar els Estats Units d'est a oest o navegar pel riu Congo. I tornaria a Istanbul.

9. Quin és el seu màxim referent polític?

Per a tots els que vam ser present en la fundació del PSC, Joan Reventós és un referent.

10. I en la seva vida personal?

El meu pare. Sempre preocupat per la gent i per ajudar-la. Un home treballador i amb esperit crític.

IMPULS AMB internacionalització empreses

FPro: entrar al món laboral amb la formació professional

Ocupació

L'AMB i la Fundació BCN Formació Professional continuen treballant en l'impuls i la promoció de la formació professional per tal que sigui una de les millors eines perquè els joves puguin accedir al mercat laboral. El passat mes de maig ja es van fer les preinscripcions dels cicles formatius de grau mitjà i els de grau superior.

Des de fa temps s'ha fet evident que la formació professional és una opció sòlida i efectiva per trobar una bona feina i de manera ràpida. Les dades d'inserció laboral ho mostren, ja que el 55% de joves que estudien formació professional als centres de la metròpolis de Barcelona troben feina durant els nou primers mesos després d'haver-se graduat, segons el darrer Anuari de l'FP

i del Mercat de Treball de la Fundació BCN Formació Professional. En el cas de l'FP dual, que combina la formació als centres educatius amb l'activitat a les empreses, el 70% dels graduats a Catalunya troben feina en el mateix període de temps.

OFICIS DE FUTUR

La formació professional és una aposta molt vàlida per als joves que vulguin estar preparats per als oficis del futur, que són els de sectors emergents com la logística o la indústria 4.0. Al mateix temps, cicles formatius com els de jardineria o fusteria garanteixen seguir aprenent feines més clàssiques per les quals hi ha molta demanda.

En aquest escenari cal destacar que la formació professional té presència en 25 dels 36 municipis de l'AMB, amb 22 famí-

lies professionals diferents i 139 titulacions. Una altra xifra positiva és la del 55% de graduats que troben feina, un número que arriba al 70% en les titulacions industrials. Això ha fet que el nombre de persones matriculades hagi crescut un 60% al conjunt de l'AMB des del 2004 i un 10% des del 2013.

D'altra banda, un altre aspecte que cal considerar és el del gènere, ja que cal seguir apostant per la igualtat entre homes i dones, tant a la formació professional com al món laboral. Segons el darrer Anuari de l'FP, el 57% dels estudiants de formació professional són homes i el 43% són dones. A més, es perpetuen els estereotips de gènere, i és que en sectors com l'energia, la informàtica, la mecànica o el transport hi ha menys del 10% de dones. La situació és similar per als homes en el sector de les cures. ▲

FLAIXOS

Assessorar empreses perquè creixin

L'Agència de Desenvolupament Econòmic de l'AMB impulsa un projecte d'assessorament a empreses metropolitanas per tal que aquestes maximitzin el rendiment de les seves inversions. Es tracta de l'ARIE (Atracció i Retenció d'Inversions Empresariales), que acompanya les empreses quan es proposen reinvertir recursos per tal de créixer estratègicament, desenvolupar noves línies productives de negoci o establir nous processos. És a dir, es busca maximitzar els resultats de les possibles inversions minimitzant els riscos.

En aquesta línia, els equips tècnics de l'Agència de Desenvolupament Econòmic de l'AMB fan un acompanyament individualitzat a les empreses en la planificació, organització i cerca de recursos perquè puguin fer inversions que consolidin el seu creixement empresarial. ▲

Per un futur sostenible

El programa d'educació ambiental de l'AMB Compartim un Futur té com a objectiu sensibilitzar i educar en qüestions relacionades amb el medi ambient i fomentar hàbits sostenibles oferint a la ciutadania les eines i els valors necessaris per aconseguir-ho. De fet, l'entitat metropolitana fa més de 20 anys que porta a terme propostes d'educació ambiental sobre el tractament dels residus, la depuració d'aigües residuals o les platges.

Així doncs, l'objectiu és donar a conèixer la tasca de l'AMB en matèria de sostenibilitat i estimular la participació ciutadana en aquesta qüestió. Un dels pilars de Compartim Futur és el d'oferir un nou servei d'assessorament per a centres educatius, associacions, entitats o qualsevol persona interessada en el programa. ▲

MÉS INFO A:

agenciaeconomica.amb.cat

Telèfon: 93 223 51 51

Xarxes: @AgenciaEconAMB

Foto: AMB

Innobus Metropolità: unir els joves emprenedors amb les empreses

Foto: AMB

Emprenedoria i innovació

Des de l'1 de juny està en marxa una nova edició de l'Innobus, una iniciativa de l'Innovaix i l'AMB, a través de l'Agència de Desenvolupament Econòmic, que vol apropar els joves emprenedors a l'ecosistema empresarial del territori metropolità amb unes rutes en bus.

L'Innobus permet que els joves postuniversitaris impulsin els seus projectes laborals i que les empreses es puguin beneficiar de les noves idees i el talent que aquests aporten. La ruta d'enguany porta els participants per empreses de la metròpolis de Barcelona. Aquestes els plantejaran reptes a resoldre sobre una necessitat o problemàtica de la seva organit-

zació o sector. Dividits en vuit equips de quatre persones, i amb el suport de tallers formatius, els joves hauran de donar resposta a aquests reptes amb una idea de negoci innovadora i viable. La ruta s'acabarà l'1 de juliol amb un acte on un jurat professional escollirà la millor idea. L'equip guanyador viatjarà a Brussel·les per conèixer les oportunitats que hi ha per als joves emprenedors en aquesta ciutat. Algunes de les empreses que formen part del projecte són Desigual, Mesoestetic, Aigües de Bcn, Lipotruie, Gasol Fundació, Schneider, Nhood i Múnic, Once, Silence, MWC, Bcn Tech City i Port de Barcelona. ▲

innovació
economies emergents

AMB **IMPULS**

Fomentant l'economia social i cooperativa

Foto: Arxiu

Model econòmic

Els nous temps exigeixen tenir una mirada àmplia i transversal de la realitat econòmica. Això ha fet que des de l'Agència de Desenvolupament Econòmic de l'AMB s'aposti clarament per fomentar l'economia cooperativa, social i solidària amb un programa específic que té una línia de finançament i subvenció per a nous projectes locals.

Aquesta economia està vertebrada en tres grans eixos: gestió democràtica i participativa; posar l'economia al servei de les persones i gestionar els recursos equitativament i de manera sostenible.

En aquesta línia, l'Agència de Desenvolupament Econòmic de l'AMB busca potenciar aquest tipus d'economia com a eina de desenvolupament local i de cohesió social de la societat metropolitana. Dit d'una altra manera, fomentar la innovació social i el desenvolupament d'activitats econòmiques amb perspectiva social i comunitària i que generin llocs de treball, fonamentalment de caràcter estable, i que desenvolupin models de negoci orientats a la satisfacció de les necessitats socials del mateix territori. En aquesta línia, es posa el focus en atendre les diverses necessitats socials del territori, que inclouen les persones en risc d'exclusió

social, les persones discapacitades, les necessitats educatives i culturals, l'alimentació o la cura de les persones, entre d'altres.

Tot plegat es fa amb la vista posada en augmentar l'autoorganització de la societat civil per enfortir els vincles comunitaris del territori i, al mateix temps, augmentar considerablement el paper i el pes de l'economia cooperativa, social i solidària en les dinàmiques econòmiques com una de les respostes als nous desafiaments en la creació d'ocupació i riquesa. Uns nous desafiaments com ara la transició verda, l'empoderament de la dona en les organitzacions o fer visible la importància de les cures.

Els beneficiaris d'aquestes ajudes són entre altres, associacions i fundacions, cooperatives, societats laborals, mutualitats, empreses d'inserció, centres especials de treball o persones físiques o jurídiques en procés de constitució d'una cooperativa.

PRESSUPOST DE 100.000 EUROS

Els projectes subvencionats, tant a l'edició de l'any 2019 com a la del 2020, van ser un total de 18 en cada cas. Els projectes, pel que fa al 2019, tenien relació amb els sectors de la producció i distribució agroalimentària, el suport i l'assistència a col·lectius de risc, l'educació, les indústries creatives i l'econo-

mia verda i circular. La mitjana de les subvencions va ser de 6.000 euros per projecte. En el cas del 2020, els 18 projectes també van rebre una subvenció mitjana similar, i la seva temàtica es va centrar, principalment, en els àmbits de les persones en risc d'exclusió social, producció i distribució agroecològica, serveis ambientals, mediació, cura de gent gran, serveis comunitaris i educació. Parlant de casos concrets que van rebre ajudes econòmiques, es pot citar

L'AMB potencia aquest tipus d'economia com a eina de desenvolupament local i de cohesió social

la gestió de residus, la producció de pa ecològic o la formació en els tallers de mecànica i tapisseria.

Pel que fa a la nova convocatòria d'aquest 2021, que es va obrir el passat mes de maig, el pressupost és de 100.000 euros i l'import dels ajuts pot cobrir el 80% del cost de les despeses subvencionables, fins a un màxim de 6.000 euros. Un dels principals criteris de valoració serà que els projectes formin part dels àmbits de la cohesió so-

cial, la transició verda o la digitalització. Un altre element que cal destacar és l'aposta d'aquesta convocatòria per mitigar els efectes de la pandèmia del coronavirus. S'han adaptat les bases per incloure activitats paliatives i cobrir despeses sanitàries. És per aquest motiu que es valoraran molt aquelles activitats que ajudin a revertir aquesta crisi.

"REEQUILIBRI TERRITORIAL"

Aquesta aposta decidida de l'AMB, destaca la vicepresidenta de Desenvolupament Social i Econòmic de l'entitat metropolitana, Montserrat Ballarín, serveix per "impulsar unes pràctiques econòmiques de base solidària que contribueixen a reforçar la societat metropolitana i a igualar el suport públic de què disposen aquests projectes en els diferents municipis metropolitans".

Al mateix temps, Ballarín remarca que aquesta iniciativa, a banda de ser una política de desenvolupament socioeconòmic, també té molta importància perquè és "una acció de reequilibri territorial". Tot plegat en un context on, per culpa de la crisi causada per la pandèmia, l'economia social i solidària paral·lelament ha passat a formar part de les estratègies que l'AMB impulsa per tal de fer front a la necessària reactivació econòmica i a la protecció social de tot el territori Metropolità. ▲

"Defensaré Catalunya aquí, allà on vagi i davant de qui sigui"

Justo Molinero

President del Grup Teletaxi

A. Nadeu / A. Alexandre
Fotografia: J. Chichelnitzky

El seu nom és sinònim de ràdio. Però si no s'hagués dedicat a aquest ofici, què li hauria agradat ser? Quins eren els seus somnis de nen?

Jo era mecànic des de petit, i quan vaig arribar a Barcelona vaig treballar en un taller al carrer Wellington: el taller de Pepito Domènech. D'allà vaig anar a la Renault i a la mili. Després de la mili, un amic que tenia un pare taxista em va explicar que en aquella feina es guanyaven diners i aleshores vaig comprar el taxi i vaig llogar una llicència. Van ser 12 anys treballant com a taxista, fins que Barcelona es preparava per al Mundial de futbol de 1982 i deien que vindria molta gent. Llavors vaig pensar: "I si muntem una ràdio dedicada només a què la gent pugui recuperar objectes perduts als taxis?". Aquesta va ser la idea original.

Abans de parlar de la ràdio... Com era la Villanueva de Còrdova d'on va decidir marxar amb 18 anys? Aquella Villanueva no té res a veure amb la d'ara. Gràcies a la gent que vam haver de marxar-ne, els que

s'hi van quedar van tenir més feina. Jo era un xaval que tenia somnis. Hi havia la cooperativa d'oli Villanueva i vaig treballar-hi durant l'hivern. Em pagaven 167 pessetes cada dia... De cobrar 100 pessetes a la setmana al taller a allò... Però treballava al taller 8 hores i després anava a la cooperativa. Era molt fotut i vaig pensar: "Jo a la fàbrica no torno més!". L'any següent, cap al mes de novembre, quan s'acostava el moment de tornar a la cooperativa, vaig proposar al meu pare venir cap a Catalunya. Ell tenia un germà a Santa Coloma, em va fer cas i vam venir.

Va marxar de Còrdova per guanyar-se la vida.

Sí, sí. A l'autocar que ens portava des de Villanueva cap aquí pensava: "La terra que em doni l'oportunitat de desenvolupar-me com a persona serà la meua terra". Va ser Catalunya, i la defensaré aquí, allà on vagi i davant de qui sigui.

Què el va sorprendre més de la terra a la qual arribava?

L'autocar que ens portava es va espantllar a València i el vam arreglar uns familiars i jo mateix. Quan vam arribar a Santa Coloma vam cobrar-li al conductor el mateix que havíem pagat pel bitllet. Vam anar a la ram-

bla Sant Sebastià, a casa, a dormir. I l'endemà al matí hi havia molt soroll, cap a dos quarts de sis. No sabia què passava. Vaig mirar per la finestra. Era gent que anava a treballar a una fàbrica tèxtil... No m'ho havien dit això! Perquè és clar, a les sis del matí al meu poble encara estàvem valorant si anàvem a dormir després de la festa [riu]. Llavors vaig dir-me: "Compte que aquí no regalen res".

"A la presó mai hi ha hagut gent tan honrada com aquests independentistes"

Com era la Santa Coloma dels anys 70? Hi havia relació amb els altres municipis de l'àrea metropolitana?

La rambla Sant Sebastià encara no estava asfaltada. Era una Santa Coloma molt desconeguda, i la connexió amb Barcelona era a través de l'autobús SC. Després hi havia un altre autobús, l'SM, que anava a

Montgat. No hi havia més connexions. Era com la relació que tenim ara amb Montcada, que és la població limítrofa amb Santa Coloma però no hi ha relació. Sembla que vivim d'esquena. El metro ens ha apropat, però encara estem una mica aïllats. Hi ha moltes coses a fer. Però és cert que Santa Coloma ha canviat molt.

En què ha canviat més?

Ara la gent està contenta i té orgull de pertinença. Hi ha barris molt arreglats, com el de Singuerlín, o l'avinguda de la Pallaresa, que fins fa poc era una zona marginal. Jo m'estimo molt aquesta Santa Coloma. A la d'abans t'havies de buscar la vida. Recordo que quan el metro arribava a Sant Andreu jo anava caminant cada dia fins allà per estalviar-me el bitllet de l'autobús. Cada dia!

Abans parlava de quan treballava de taxista i de mecànic. Què li va ensenyar aquella època?

Jo soc una persona que sempre m'ha agradat fer la feina millor que ningú. És el meu lema. No entenc la gent que s'aixeca i va a treballar mirant cap a un altre costat. Si faig d'operari, intento arribar a encarregar. I quan era mecànic feia el mateix. Al servei militar vaig ser el xofer del ge-

neral governador de Barcelona, don Ángel Vega Franco... Això era molt complicat per a un tio que havia vingut de fora. Quan vaig muntar l'emissora de ràdio vaig pensar que havia de ser l'hòstia, perquè si no, no sé quin sentit tenia. Jo no he nascut per fracassar.

Com va néixer la ràdio?

Em va costar molt. Vaig anar a l'Ajuntament de Barcelona i em van dir que havia de demanar una llicència, i jo vaig pensar: "A la merda el projecte!". Però després em vaig dir: "I si munto la ràdio en plan pirata, què passa?". Per fer-ho, em vaig vendre la llicència del taxi, que aleshores ja era meua. Els meus pares es van enfadar molt. Vam tirar endavant quatre anys, però el 1986 ens van tancar la ràdio. Res és fàcil. Per sort, ja teníem prestigi.

Com li van clausurar la ràdio?

Jo feia un programa des de les sis del matí fins a la una. A les nou es va presentar la policia nacional per tancar l'emissora. Jo ja ho sabia, perquè m'havien fet un *chivatazo*. La policia no tenia ni puta idea de com funciona una ràdio, perquè nosaltres seguíem emetent des del Tibidabo. Vam agafar els trastos i vam seguir en antena. I vam convocar una ▶

"Radio Teletaxi posa més música en català que Catalunya Ràdio"

◀ manifestació davant de la seu del governador civil, al Pla de Palau, perquè ens reobrissin la ràdio. És veritat que no teníem concessió, però perquè no ens l'havien volgut vendre! A la manifestació hi havia taxistes i oients de la ràdio... Aleshores ja teníem quasi 250.000 seguidors. La manifestació anava des de Colom fins al Parc de la Ciutadella...

Quan ja van tenir la llicència, emetien a Catalunya, al País Valencià i a l'Aragó. Vostè ja tenia una idea dels Països Catalans?

I tant! Tenia clar que la nostra emissora no s'entendria a altres llocs d'Espanya. Sobretot per la nostra manera de ser. Nosaltres no tenim gaire a veure amb la resta d'Espanya.

Què vol dir?

Tenim una manera de fer, de treballar, d'estalviar, de ser responsables... Som persones de paraula, que complim. Som persones amb seny. Això a altres llocs no passa.

Ara que parla d'identitat, com ha viscut durant aquests anys el procés independentista? A banda d'haver escrit un llibre junts, vostè és amic d'Oriol Junqueras...

Recordo que un dia, quan ell encara era lliure, vaig dir-li: "La independència sí, però ara no toca". Ell em va respondre: "T'entenc i et dono la raó, però ara m'he posat aquí i he de tirar endavant". Més tard, quan ja era a la presó, ell em va dir: "Quanta raó tenies quan deies que no era el moment". Puigdemont va tirar pel dret, però altres s'haurien esperat.

Per què diu que no tocava?

La gent s'havia de preparar. Sembla que si ara hi hagués un referèndum, podria sortir el sí amb un 52%. Però hi ha un 48% que diu que no vol la independència. Catalunya és qui més aporta a Espanya i a canvi rebem quatre cèntims. El que tenim per pagar les nostres despeses ens ho donen amb interessos. Per això, el primer que cal fer és reclamar la hisenda pròpia. Després altres competències... I a mesura que en tinguéssim més baixaria el nivell de demanda d'independència.

No tot són les competències.

Cert. A mi Jordi Pujol em va ensenyar què era el sentiment de pertinença a un lloc. Vaig marxar de Villanueva i no entenia el sentiment d'estima al país que tenia Pujol. Ara em sento un ciutadà d'aquí. Però si estimes la teva terra, no has de desestimar la dels altres. Si Catalunya va a més, Espanya anirà millor.

Vostè no és independentista, és clar.

Jo no, però entenc perfectament els que ho són. No pot ser que a les es-

coles d'aquí els alumnes s'hagin de pagar els ordinadors i altres els tinguin subvencionats. Ara bé, de la mateixa manera que Catalunya aporta molt a Espanya, també s'ha de dir que Catalunya s'ha construït en part amb diners d'Espanya.

Què en pensa dels que diuen que l'independentisme ha fracturat la societat catalana?

Potser hi havia una època en què passava una mica, però avui dia la gent ja entén que això és fals.

Vostè està a favor de donar l'indult als presos?

Hi estic a favor, però serà complicat... El primer que haurien de fer tots els espanyols és canviar la Constitució del 78. Una altra cosa

"No he nascut per fracassar: jo vaig muntar la ràdio perquè fos l'hòstia"

que crec que hauria de passar és que els presos demanessin perdó per poder sortir al carrer. Però és clar, si ho fessin es buscarien enemics arreu del món. Sigui com sigui, crec que a la presó mai hi ha hagut gent tan honrada com aquest grup d'independentistes.

I amb els exiliats, què cal fer?

S'han de presentar davant dels jutges i adaptar-se a la llei. Em sap greu per la Marta Rovira, perquè també li tinc afecte, però si tornen ja saben el que els toca.

Deixant la política i tornant a parlar de la seva faceta personal... El 2006 va rebre el Premi Ondas. Creu que va arribar massa tard aquell reconeixement?

No soc una persona que em posi davant del micròfon per rebre premis. El millor reconeixement és el del públic. Si jo vaig pel carrer acompanyat del locutor que vulguin, a quin dels dos creuen que coneixerà la gent? El millor premi són els nostres 400.000 oients.

Quina creu que és la clau d'aquest èxit?

Fer la ràdio que l'oient vol. En altres ràdios, el locutor fa el que li dona la gana, dona la notícia que vol... Nosaltres fem una ràdio a mida dels nostres oients... Jo veig que hi ha ràdios on hi ha tertulians que saben de tot. La gent ja està una mica farta d'aquests programes.

La seva ràdio és un emblema cultural que ha arribat a comunitats a les quals altres emissores no arriben.

És possible. Però nosaltres posem més música en català que Catalunya Ràdio, per exemple. La llei diu que jo he de posar música en català, d'acord. Però a Catalunya Ràdio no sé què li diuen... Estic segur que si poso una cançó dels Pets agradarà, però si he d'escollir entre els Pets i la Pantoja, no hi ha dubte: posaré dues vegades la Pantoja i una vegada els Pets. És el que la gent vol.

Creu que falten projectes com Radio Teletaxi que arribin al "pati del darrere" -tal com se senten alguns- de Barcelona?

Segurament. L'alcalde de Barcelona diu que vol fer que es pugui arribar d'un lloc a un altre de Barcelona en 15 minuts, i això no és possible. Barcelona necessita un alcalde obert a la resta d'alcaldes de l'àrea metropolitana. Falta comunicació i falten regidors a l'Ajuntament de Barcelona nascuts a fora de la capital... Crec que aquest perfil podria aportar moltes coses. Estem parlant d'un milió i mig de ciutadans entre l'Hospitalet, Badalona i Santa Coloma, i potser la meitat van a Barcelona cada dia, sobretot per raons de feina. I a aquesta gent se l'ha de comprendre.

Potser caldria un superajuntament de tota l'àrea metropolitana.

El que caldria és aprofitar un edifici gran, posar-hi tots els alcaldes a dins, tancar la porta i no obrir-la fins que no haguessin aconseguit posar-se d'acord [riu].

El lema de la seva ràdio és "lo nuestro". Creu que cal reivindicar més precisament això, les identitats d'aquestes ciutats?

No ho sé, jo els puc parlar del que fem nosaltres a la ràdio. Diem "no sufras, no padezcas, ilusiónate"; "hay que dar ideas, no problemas"; "la vida es una obra de teatro que no permite ensayos, por eso canta, ríe, baila, llora y vive intensamente"...

Són missatges molt vitalistes. No xoquen amb el moment de pandèmia que estem vivint?

Això sembla que ja està bastant controlat. Hem de ser optimistes i mirar endavant, si no estariem més que fotuts. Al coronavirus també el guanyarem. Hem estat molt malament, les hem passat molt putes i segurament encara ens queda un tros de camí... Jo me n'he anat a dormir i m'he llevat alguns dies sense haver dormit ni una hora. Aquí tenim 28 treballadors i això a mi em pesa molt. Però vull ser optimista i mirar el món de forma positiva. Ens en sortirem segur i ja està. ■

JUSTO MOLINERO EN 10 RESPUESTES

1. Quin és el seu músic preferit?

Rocío Jurado. Però la meua filla, des d'Austràlia, em va ensenyar els Stay Homas i també em van agradar molt.

2. I el seu menjar favorit?

El gaspatxo. I el pernil amb pa amb tomàquet, és clar!

3. A qui li agradaria entrevistar? Sigui viu o mort...

Voldria que tornés un dia a la ràdio l'Oriol Junqueras.

4. Digui'ns un llibre que l'hagi marcat...

La vida no regalada, de Luis Cabrera. M'ha agradat molt.

5. I una pel·lícula?

Esa voz es una mina.

6. Té alguna afició que ens pugui sorprendre?

Jugar a billar.

7. Hi ha algun lloc de l'àrea metropolitana especial per a vostè?

M'agrada Montcada, Santa Coloma, Badalona...

8. Digui'ns un lloc on passar les vacances...

A Austràlia, per veure la meua filla.

9. Quin és el seu màxim referent professional?

Luis del Olmo.

10. I un referent en la seva vida personal?

La gent que creu en ella mateixa, que tira endavant. Aquesta és la meua gent.

Són sis. Beatriz Silva (PSC), Chakir El Homrani (ERC), Najat Driouech (ERC), Basha Changuerra (CUP), Ignacio Garriga (VOX) i Jessica González (comuns). Són sis de 135. El 4,4%. Aquesta és la representació actual de persones no blanques al Parlament de Catalunya. Les similituds entre elles, tant polítiques com ideològiques, són escasses, però el fet de viure en una societat com la catalana les fa compartir almenys una experiència: el racisme. Algunes són nascudes a Catalunya de pares migrants, altres tenen un dels dos progenitors nascut en un altre país. Algunes van venir a estudiar i es van quedar aquí, altres van arribar quan eren petites. Són catòliques, musulmanes o no especifiquen si tenen religió. Les diferències són notables, però el fet que les uneix, la violència que recau sobre elles per tenir un origen diferent, un color de pell no reconegut com a blanc, vehicula les seves vivències. I encara queda molt lluny el dia que aquests elements deixaran d'unir-les.

POCA REPRESENTACIÓ

L'any 2003, Mohammed Chaib es va convertir en el primer diputat marroquí al Parlament de Catalunya. Ho va fer amb el PSC i va exercir el càrrec fins a l'any 2010, quan va marxar a Madrid per ser el primer diputat musulmà de la història del Congrés espanyol.

Han passat quasi dues dècades des d'aquella fita i, en part, la presència de persones musulmanes a l'hemicicle ja no és nova. No es pot dir el mateix, per exemple, de les persones d'origen xinès o romaní.

El 2015, Chakir El Homrani, d'ERC, va ser elegit diputat, però el salt qualitatiu arribaria quan el 2018 el polític nascut a Granollers esdevindria conseller de la Generalitat, el primer de pares marroquins en ser-ho. També el 2018 Najat Driouech, d'ERC, es convertia en la primera catalana nascuda al Marroc –va emigrar amb només 9 anys– en ser diputada. En aquell mandat l'amaziga Salwa el Gharbi, de Junts per Catalunya, i Beatriz Silva, d'origen xilè i del PSC, també tenien un seient al Parlament. En les darreres eleccions del 14 de febrer, a Driouech, Silva i El Homrani s'hi han sumat tres diputats no blancs més: Changuerra, afrodescendent de pare guineà i mare cordovesa, Garriga, de mare guineana, i González, colombiana que va arribar a Barcelona fa 15 anys.

És suficient aquesta representació? "Si un parlament ha de ser el reflex de la societat en què viuen els seus votants, la veritat és que el català no ho és", afirma Karlos Castilla, de SOS Racisme. Per la seva banda, González denuncia que, "així com hi ha altres infrarepresentacions com la de les dones que es debaten, la de les persones no blanques no és ni un tema al Parlament". En una línia diferent, però, Driouech assenyala que cal "ser coherents" i re-

corda que "la migració no té el mateix impacte aquí que a França". "No podem inventar noms a les llistes", argumenta.

Sigui com sigui, a Catalunya viuen 1,3 milions de persones que no hi han nascut. Són vora el 19% de la població i, per tant, no es corresponen amb el 4% dels diputats catalans. Potser el problema es troba en la negativa del dret a vot que les persones novingudes pateixen al país. "Si no tenen la nacionalitat, no tenen dret a sufragi passiu

ni actiu", apunta Castilla. No poden votar ni ser votats.

Aquest no és l'únic motiu que explica la manca de representació a ulls de Castilla. "El racisme institucional fa que les persones no blanques ho tinguin més difícil per accedir a la universitat, un indret on es generen els primers contactes amb la política", apunta.

Per últim, l'integran de SOS Racisme dona una explicació més: "Hi ha moltes persones d'origen divers que es dediquen

a la política activista, però en àmbits que no estan a l'agenda política dels partits", assenyala. Temes d'estrangeria o de racisme institucional en són alguns exemples. "Ara aquests debats comencen a aparèixer als programes polítics i per això es veuen més persones no blanques als partits, però sigui com sigui moltes vegades van a les llistes per acomplir la quota i normalment no estan en posicions de direcció", considera.

EL MIRALL DELS JOVES

Les persones d'origen divers no tenen veu en molts àmbits públics. És per aquest motiu que la presència de polítics no blancs al Parlament és tan important. "No saps quanta gent jove em contacta per dir-me que soc un referent... Joves que ni es plantejaven que es podien dedicar a la política", diu González. També ho explica Driouech: "T'ho agraeixen i et diuen que les motiva veure on has arribat".

Amb tot, aquesta tasca és la

Imatges com aquesta de la diputada d'ERC Najat Driouech intervenint al ple del Parlament encara són testimonials. Foto: Sílvia Jardí/ACN

La política segueix sent cosa de blancs

Per què no hi ha més representants d'origen divers als càrrecs de responsabilitat política? Segons denuncia SOS Racisme, el desinterès dels partits pels temes que afecten les persones no blanques o la negació del dret a vot a les persones migrades són alguns dels elements que ho expliquen, però n'hi ha més

Insults i escopinades

● Després d'un any i mig aguantant actes de violència racista, finalment Fàtima Taleb va dir prou. El gener del 2017, la regidora de Guanyem Badalona en Comú va rebre dos atacs que la van portar a denunciar públicament el seu cas. El primer va succeir quan un home la va insultar i escopir al mig del carrer, i el segon, tres dies després, quan un jove va increpar-la i altres persones que l'acompanyaven es van sumar al linxament. Segons Taleb, aquells actes, més enllà de tenir relació amb el clima de racisme que es viu a qualsevol

ni a l'Hospitalet ni a Badalona hi trobem cap representant no blanc.

“Com més gran és l'espai, més diluïdes queden les identitats”, afirma Karlos Castilla, de SOS Racisme, per explicar les dificultats per a les persones d'origen divers per dedicar-se a la política en grans ciutats.

Al mateix temps, és en el món municipal on s'expressa el racisme de forma més evident. Segons SOS Racisme, durant les darreres eleccions municipals a Catalunya la majoria de programes polítics dels partits -VOX encara era embrionari- no feien

Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat i Badalona, les tres primeres ciutats de Catalunya, actualment no tenen cap regidor d'origen divers als seus plenaries

municipi de Catalunya, estaven relacionats amb el clima d'odi generat per Xavier García Albiol i els seus eslogans xenòfobs que legitimaven posteriors agressions.

El cas de Taleb posa sobre la taula la situació que viuen moltes persones no blanques quan s'exposen de forma pública en el món local. Al mateix temps, el seu testimoni podria explicar per què en les tres primeres ciutats del país no hi trobem cap regidor d'origen divers. Després que ella deixés la primera línia de la política municipal en les darreres eleccions perquè el codi ètic de la seva formació no permet repetir mandat, actualment ni a Barcelona,

pràcticament cap esment als temes que preocupen les comunitats no blanques: el racisme policial, les identifications per color de pell, el dret a vot o la venda ambulants. A Barcelona, per exemple, la CUP era l'única formació que detallava propostes antiracistes en aquests àmbits. El PSC, el PP, Junts i Ciutadans no es mullaven, i en el cas de la venda ambulants fins i tot algun d'ells tenia propostes que feien el joc al racisme. Per la seva banda, ERC i Barcelona en Comú es mantenen en una posició ambivalent i feien petites passes en alguns temes com el racisme policial, però no es mullaven en altres qüestions com les identifications racistes.

punta de l'iceberg. Driouech considera que “la representació a l'àmbit polític és molt important, però no pot anar sola, ja que el personal de la universitat, la policia o els ajuntaments també haurien de ser diversos”. Per a Changuerra, la manca de representació és molt profunda: “No estem representades enlloc, ni als contes, ni a la televisió ni a la història...”, lamenta.

DEL MÓN LOCAL AL PARLAMENT

Driouech donava formacions de diversitat al Masnou. El Homrani va començar la seva militància a ERC a Granollers. Changuerra des de la seva joventut estava vinculada a les comunitats negrodescendents i amb el moviment independentista del Prat i Santa Coloma. González era activista a Ciutat Vella.

Un dels elements que aglutina la forma de fer política de les persones no blanques és la seva implicació amb les comunitats a les quals se senten vinculades. “El meu escó no és meu, és un escó col·lectiu”, resumeix Changuerra per afegir que ella no es representa a si mateixa, sinó “a la comunitat negrodescendent”. És per això que sent “un pes i una responsabilitat, perquè la comunitat ha llui-

tat molt” perquè ella “pugui ocupar aquest espai polític”. És la mateixa forma d'entendre la política que té González. “El meu escó està a disposició de la comunitat colombiana i d'allò que jo en dic les comunitats dels ningú”, apunta. La visió d'ambdues xoca amb l'estereotip que s'ha instal·lat entre la població envers la política i l'obsessió dels partits per conservar cadires. “El concepte de comunitat d'identitat és una cosa que les persones blanques no tenen. Jo soc perquè nosaltres som”, sentència la diputada de la CUP.

LA VIOLÈNCIA

La coincidència més gran entre les històries de les polítiques no blanques és la violència rebuda. “Estic molt acostumada que m'insultin, que em diguin mora de merda o ves-te'n al teu país... Que m'insultin a mi, però no a la generació dels meus fills”, diu Driouech. La seva manera d'entomar la violència amb resiliència és semblant a la de Changuerra quan afirma que “qui ha viscut els anys 90 a Barcelona sap què és la violència contra les persones no blanques, les batudes nazis...”. “El perill va amb el càrrec i per això tinc els mecanismes de defensa”, relata. La diputada de la CUP afegeix

“No estem representades enlloc: ni als contes, ni a la televisió, ni a la història, ni a les universitats, ni a la policia, ni als ajuntaments...”

“A VOX hi ha gent que ha estat vinculada a crims d'odi i em preocupa què pot passar si un dia em quedo sola al Parlament cap al tard i hi coincideixo”

que a les xarxes els atacs són constants: “Si dic, per exemple, que Catalunya està sustentada en la suor i la sang dels meus avantpassats, rebo tota classe d'insults”.

Al carrer, a les xarxes, però també a la política hi ha racisme. “Cap espai n'és lliure”, afirma Changuerra. “Tot i que a la CUP fa uns anys que fem revisió i se suposa que és un espai més permeable, també hi ha situacions de desigualtat i de poder”, relata.

Al carrer, a les xarxes, als partits i també al Parlament. Encara que Driouech assenyala que ella mai ha patit situacions de racisme a la institució, González sí que s'ha sentit menystinguda. Es refereix a la mirada de superioritat que detecta en els seus companys d'hemicicle, a la condescendència amb què la tracten -també per ser dona- i al descrèdit que hi ha al Parlament cap a les maneres de fer política de les persones diverses. “Sovint s'invaliden les altres formes de coneixement de les nostres comunitats allunyades de l'acadèmia, com el coneixement oral”, detalla Changuerra.

A tot arreu hi ha racisme, ja que com coincideixen els diputats no és un problema que tingui a veure amb les actituds individuals, sinó un problema estructural.

VOX I EL CAS GARRIGA

I com pot ser que un home no blanc encapçalés una formació com VOX? “Garriga és un fill sa del racisme, un cas d'èxit”, considera González. “El que ell no entén és que si un dia no duu la barba afaitada i s'oblida el DNI a casa, podria acabar en un CIE”, afegeix. Així mateix, Garriga és, segons la revista Afrofemines, la salvaguarda del partit contra aquelles veus que acusen VOX de racista. Una salvaguarda per poder seguir-ho sent.

Més enllà d'aquesta estratègia, el cert és que l'èxit de la formació preocupa els polítics antiracistes. “Tot i que ens passem el dia dient que no passaran, han passat”, es lamenta Changuerra. González afirma que “a VOX hi ha gent que ha estat vinculada a crims d'odi” i li preocupa “què pot passar” si un dia es queda sola al Parlament cap al tard i hi coincideix.

Des de SOS Racisme afirmen que VOX és el reflex d'una societat que no ha tancat les ferides del franquisme i que, tot i voler-se antiracista, encara no es mereix el prefix de combativa.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Successos | Desallotgen 87 persones d'un local

La Guàrdia Urbana va desallotjar 87 persones d'un local del carrer Cobalt que no tenia llicència d'activitat. A més, estaven fent sorolls molestos i no complien les mesures anti-Covid. La policia va denunciar els organitzadors.

Un nou atropellament posa en dubte la seguretat a les escoles

MOBILITAT ▶ Un altre atropellament d'un infant a la sortida de l'escola obre de nou el debat sobre la seguretat als entorns escolars. Aquest cop va ser a la rambla Just Oliveras, davant de l'Escola Tecla Sala. Dimecres 26 de maig, a l'hora de sortida, un ciclista va atropellar un infant, que va caure a terra i es va donar un cop al cap del qual ja s'ha recuperat.

Les famílies denuncien que fa temps que demanen a la regidoria més protecció. En aquest tram no poden passar cotxes, però critiquen que s'hagi eliminat el carril bici que obligava a anar per l'altra banda de rambla. Per això han posat en marxa una nova recollida de signatures, fa dos anys ja ho van fer, per demanar que es torni a tancar el tram de la rambla on hi ha diverses escoles i que es faci anar les bicis i els patinets elèctrics per l'altra banda.

Línia L'H també ha parlat amb Maria Isabel Vergara, que

La sortida de l'Escola Tecla Sala a la rambla. Foto: Maria Isabel Vergara

ha explicat que fa temps que denuncia aquesta situació i que va presentar una instància a l'Ajuntament. La resposta li va arribar a través de la Guàrdia Urbana, que li van trucar per dir-li que la responsabilitat de la seguretat dels infants al voltant de les escoles és de les famílies.

Des de la Xarxa Grogga L'H fa temps que denuncien que cal

millorar la seguretat al voltant dels centres escolars de la ciutat, i recorden l'informe que van elaborar l'any 2018. Lamenten que "falta molta feina per fer" i que "l'Ajuntament està reaccionant tard".

Aquest mitjà s'ha posat en contacte amb el consistori, que no ha ofert la seva valoració dels fets.

Mig any fora de casa per unes obres al bloc del costat

POLÈMICA ▶ Les famílies del bloc que hi ha al número 218 de l'avinguda del Carrilet fa mig any que han hagut de marxar de casa seva. Els ho van recomanar els Bombers i els tècnics municipals després d'analitzar les esquerdes que van aparèixer a l'edifici. Les van provocar les obres de construcció que s'estan fent al bloc del costat, que van fer malbé els fonaments del bloc afectat.

La reparació costaria uns 200.000 euros i, com expliquen els veïns afectats a L'HDigital, la constructora no se'n vol fer càrrec. Per això, han decidit emprendre accions legals.

Però mentrestant, continuen pagant la hipoteca dels pisos on no poden viure i, a la vegada, han de pagar habitacions d'hotel o altres pisos de lloguer, una situació insostenible.

L'Ajuntament es prepara per al nou contracte de neteja

ENTORN ▶ Aquest any l'Ajuntament ha de licitar la nova contracta de neteja viària i recollida de residus. Es tracta d'un dels contractes públics més importants del consistori i, per això, la decisió s'ha de prendre amb tota la informació possible disponible.

És per aquest motiu que diferents carrers del Centre i Sant Josep van ser l'escenari escollit per provar algunes de les màquines de neteja viària que es po-

drien incloure al nou contracte. L'objectiu és que els responsables municipals puguin veure el seu funcionament abans de prendre la decisió.

També s'estan provant nous models de contenidors, que s'han repartit per diferents carrers de tota la ciutat, entre ells a Roca i Umbert. En aquest cas, els ciutadans de la zona podran donar la seva opinió sobre els diferents models a través d'una enquesta.

Nuevafrontera
Marcant diferències

A j u d a a p e r s o n e s e n e x c l u s i ó s o c i a l

ELS NOSTRES CENTRES:

Barcelona Lleida Alicante
Cordoba Málaga Sevilla

Telèfon d'admissions: 93 711 80 99

www.nuevafrontera.org

nuevafrontera.org@gmail.com

Santa Eulàlia

línial'H.cat

Juny 2021

Educació | Les cooperatives escolars tornen als mercats

Les cooperatives que impulsen els alumnes de primària i secundària van tornar al carrer per vendre els seus productes. La plaça Pius XII va acollir els centres del barri que han participat en aquesta iniciativa per promoure l'emprenedoria.

Tallen el carrer de Santa Eulàlia per reclamar més espais verds

ENTORN ▶ Passejar, fer esport i jugar a l'aire lliure a la ciutat. Això és el que reclamen des de la coordinadora Un Altre l'Hospitalet És Possible des de fa quatre mesos a través de la Revolta Veïnal. Uns talls de carrers que s'han anat estenent i que, el 30 de maig, també van arribar al barri. Centenars de veïns i veïnes van sortir al carrer i van omplir el carrer de Santa Eulàlia, entre els carrers Buenos Aires i Amadeu Torner, per exigir al govern de Núria Marín que obri carrers i espais que sempre ocupen els cotxes i els dediqui als vianants.

Les entitats lamenten que l'Ajuntament els contesti amb inconcrecions quan els demanen més zones verdes i solucions per reduir el trànsit i la contaminació, que provoca morts prematures i malalties cròniques. De fet, recorden que la ciutat és una de les més densament poblades d'Europa i amb

Una de les activitats fetes durant el tall. Foto: Twitter (@AVVSomSEulalia)

menys àrees verdes per habitant. També veuen com a ciutats del voltant com Barcelona s'han tallat carrers per posar-los "a disposició de la ciutadania".

LLUITES COMPARTIDES

El tall del carrer de Santa Eulàlia també va servir per mostrar l'oposició al tancament de la biblioteca del carrer Pareto que lidera l'associació de veïnes Som

Santa Eulàlia. De fet, durant el tall es van recollir firmes contra la decisió que va prendre el govern municipal de manera unilateral.

Durant el tall es van fer activitats per als infants com una zona dedicada a revistes i fanzins, una lectura de contes i una batucada d'Skamot Diabòlic. A més, la gelateria La Provençana va convidar a granissats per fer passar la calor als participants.

La cantada d'havaneres. Foto: Twitter (@iman_aisa)

Santa Eulàlia surt al carrer per celebrar les festes

FESTES ▶ Els ciutadans van omplir els carrers del barri per celebrar les festes, que van començar dijous 3 de juny amb una cantada d'havaneres a Can Trinxet i un concert de flamenc al Centre Cultural.

Unes festes que han tornat a l'espai públic després de la suspensió de l'any passat, per culpa de la pandèmia. I que ho van fer amb un programa pensat per a tots els públics. Des d'espectacles

per a la mainada fins a concerts de grups com Hotel Cocahambre o El Pony Pisador.

Les festes van arribar just després de la Ruta de Tapes del barri, que del 27 al 30 de maig van oferir una selecció dels millors productes d'onze establiments del barri que van proposar diferents tapes de les seves especialitats i que, a més, competeixen pel premi a la tapa més popular.

Cultura | La Colla Jove reprèn els assajos de castells

La Colla Jove de L'Hospitalet ha tornat als assajos després d'haver d'aturar l'activitat castellera fa més d'un any per la pandèmia. El poliesportiu del Gornal és l'espai on, en grups bombolla de vint persones, la colla torna a preparar els castells.

Bellvitge | El Gornal

L'Hospital de Bellvitge recorda les víctimes de la pandèmia

COVID-19 ▶ L'Hospital de Bellvitge acull el Jardí de les Emocions. Es tracta d'un espai creat per recordar les víctimes de la pandèmia. A més, també és un homenatge als professionals essencials i a la ciutadania, per l'esforç col·lectiu fet per sobreviure al coronavirus. El nom escollit per a la zona d'homenatge, ubicada a l'entrada de l'edifici de consultes externes de l'hospital, fa referència al llibre virtual que va impulsar l'Ajuntament ara fa un any, quan es va decretar l'estat d'alarma i el confinament durant la primera onada. Allà, els veïns que ho van voler van expressar els seus sentiments.

Diferents artistes del Districte Cultural han participat en la intervenció artística, que combina escultura, pintura i disseny del mobiliari urbà. L'element principal és una escultura d'Alfredo Sánchez, que a través d'unes columnes en forma d'espiral representa la força col·lectiva necessària per superar la Covid-

L'espai l'han creat diversos artistes del Districte Cultural. Foto: Ajuntament

19. Un missatge que es reforça amb la frase "Units en el record. Junts en la lluita" que hi ha en una placa de ferro.

Perquè l'obra quedi ben emmarcada en l'escenari triat, els artistes han pintat l'estructura de formigó de l'edifici perquè tot el

conjunt quedi integrat. A més, també hi ha la paraula 'Gràcies' pintada a la cara exterior del sostre. D'aquesta manera, és visible des de la resta dels edificis que conformen el conjunt hospitalari i també es pot veure a través de Google Maps.

La mobilització de la PAH. Foto: Twitter (@AnnaGonzlezMont)

Aturen un desnonament d'una família amb tres fills

HABITATGE ▶ La PAH Ciutat de l'Hospitalet va aturar el desnonament d'una parella i els seus tres fills menors, de 2, 3 i 8 anys, que viuen en uns baixos de la rambla de la Marina des de fa sis anys. Com explica L'HDigital, desenes de veïns i veïnes van formar una barrera humana davant del portal per evitar el desnonament.

Des de la PAH detallen que el local és de Global Licata, una empresa del Santander, i no entenen per què els jutjats permeten

aquests tipus de desnonaments, al tractar-se d'una família vulnerable. El desnonament va quedar ajornat fins a finals de setembre.

És la mateixa situació que viu Àngel Pascual, del carrer Martorell. La PAH L'H va aconseguir frenar el seu desnonament gràcies a la mobilització ciutadana. L'entitat reclama un lloguer social a Divarian, l'empresa de BBVA propietària del pis. L'home té 65 anys, cobra la renda mínima garantida i ha viscut al mateix bloc des dels 12 anys.

La Guàrdia Urbana va denunciar el propietari d'un bar de la Florida després de detectar que hi havia un centenar de persones a l'interior del local. Els agents van desallotjar l'establiment i van denunciar-ne l'amo per excés d'aforament.

L'AV La Florida renova la junta apostant per la joventut

ENTITATS ▶ Julia Portal és la nova presidenta de l'Associació de Veïnes i Veïns de La Florida. L'acompanyaran Oaussima Ben Amar com a vicepresidenta, Montse Santolino com a secretària i Emilià Almodóvar a finances. Portal assumeix el càrrec amb 21 anys, un fet insòlit en un teixit associatiu força envellit, i amb l'objectiu d'atreure el jovent a l'entitat. Explica a Línia L'H que "els joves també som veïns del barri" i tenen "dret a ocupar aquests espais" de responsabilitat on es prenen decisions que els afecten. Portal creu que amb aquest nou càrrec es podrà reduir la bretxa generacional que hi ha sovint entre entitats i joves i facilitarà la comunicació per resoldre temes com els problemes de convivència. Ella va estrènyer la relació amb l'associació després d'implicar-se en la xarxa que van organitzar els veïns durant la pandèmia per atendre les neces-

La nova presidenta, Julia Portal, i Pedro Luna. Foto: Twitter (@AViVLaFlorida)

sitats més urgents que l'administració no va poder respondre.

Per altra banda, l'entitat continuarà reivindicant la necessitat de tenir un local on poder fer les seves activitats, així com millorar l'espai públic i tenir més zones verdes al barri, desdoblant l'actual ambulatori i construir el nou a la rambla de Catalunya, mantenint la línia que ha defensat l'entitat amb la presidència de Pedro

Luna durant els últims gairebé quatre anys.

Luna detalla que marxa del càrrec —no es desvincula de l'associació— amb la satisfacció d'haver consolidat una entitat que va estar a punt de desaparèixer el 2017. Una associació activa que continua lluitant per reclamar millores pel barri i que, amb la nova junta, mostra la diversitat i l'energia dels seus veïns i veïnes.

La mort de Xavi Cayuela arriba al Ple per recordar-lo

HOMENATGE ▶ La família de Xavi Cayuela, el jove de 19 anys que va morir en un accident laboral a la fàbrica Cidac de Cornellà, treballa amb el grup municipal d'Esquerra Republicana per presentar una moció al proper Ple. El portaveu dels republicans, Antoni Garcia, ja va parlar de Cayuela al Ple de maig, en què va recordar el jove i va demanar celeritat per esclarir els

fets de l'accident que va patir a la fàbrica on treballava.

Per altra banda, la família espera poder-se reunir amb l'alcaldessa de la ciutat, Núria Marín, per exposar-los el cas i demanar-los un espai on poder fer un acte. La seva idea és oferir xerrades als joves per explicar-los els drets laborals que tenen i així evitar nous accidents i que cap altre jove mori a la feina.

Creu Roja manté actives les dones grans dels Blocs Florida

SALUT ▶ Mantenir-se actives física i mentalment a casa seva mentre no tornen les activitats presencials. Aquest és l'objectiu dels paquets que Creu Roja ha repartit entre una quarantena de dones grans que viuen als Blocs Florida. Cada dona ha rebut una estructura per pedalejar, el llibre 'La ninfa de porcelana' i quatre

quaderns amb exercicis d'estimulació cognitiva. D'aquesta manera, poden seguir amb el taller d'estimulació que fa tres anys que imparteix l'entitat i que per la pandèmia es va haver d'aturar.

Creu Roja també ha fet un seguiment personalitzat d'aquestes dones durant la pandèmia i els va entregar tauletes per seguir els cursos.

Habitatge | Rosario Bravo torna a casa seva

Rosario Bravo, la dona de 97 anys a qui fa quatre mesos li van buidar el pis per un desnonament que s'havia de fer a l'habitatge de sota, ha tornat a casa seva. Com recullen diferents mitjans, la família ha hagut de comprar mobles nous.

Collblanc | La Torrassa

Espai Vallparda demana un debat sobre el futur ús del solar

ESPAI PÚBLIC ▶ El col·lectiu Espai Vallparda reclama mediació amb l'Ajuntament i la plataforma de veïns per debatre els futurs usos que pot tenir aquest solar que hi ha entre el carrer Torns i Vallparda. Des d'aquest col·lectiu consideren que no hi ha cap conflicte veïnal, sinó que el debat és sobre tot allò que pot acollir aquest espai. A més, creuen que s'ha arribat a aquest punt pels anys que fa que el govern de Núria Marín té aquest solar de titularitat municipal tancat sense arreglar-lo i obrir-lo al barri. També afirmen que les idees que ells defensen per a l'espai són totalment compatibles amb les que volen altres veïns i, per això, consideren que no s'han de confrontar, sinó parlar per veure com poden conjugar perquè totes es facin realitat.

Per això lamenten que alguns grups hagin comès actes vandàlics i hagin destrossat les accions que havien fet ells als espais, com plantar-hi plantes o construir es-

Pintades als blocs de formigó de l'Ajuntament. Foto: Espai Vallparda

pais per a la canalla. Consideren que la mediació és necessària per rebaixar la tensió i permetre un diàleg real entre els diferents punts de vista perquè l'Ajuntament escolti totes les propostes.

Per exemple, recorden que el projecte de la futura plaça mai ha

estat al programa l'h-on participa, on els veïns i veïnes poden fer les seves aportacions i decidir com acaba sent aquest espai.

El consistori, que no ha volgut oferir el seu punt de vista, no preveu que els veïns puguin autogestionar l'espai Vallparda.

Desallotgen l'ocupa de la fàbrica SAS per enderrocar-la

PATRIMONI ▶ La Guàrdia Urbana ha fet fora de la fàbrica SAS la persona que ocupava l'edifici il·legalment des del 2018. Fonts municipals expliquen a Línia L'H que a dins hi vivia una persona que feia servir l'edifici, de propietat municipal, de magatzem i punt de venda.

Des del consistori expliquen que li havien demanat que marxés diverses vegades, però la per-

sona s'hi negava. El 3 de juny es va buidar l'antiga fàbrica després de rebre l'ordre judicial per fer-ho. Ara s'iniciaran els tràmits per enderrocar l'edifici, ja que està en "estat ruïnós" i s'ha de tirar a terra "per seguretat", segons les fonts municipals. El solar que quedi es destinarà a ús ciutadà i Defensem el Castell de Bellví reclama que es faci prospecció arqueològica als terrenys.

La contaminació al districte supera els límits recomanats

MEDI AMBIENT ▶ L'informe sobre contaminació de l'aire elaborat pel projecte Bibliolab, amb suport d'ISGlobal i la Diputació, ha permès comprovar que al districte se superen els límits recomanats per l'Organització Mundial de la Salut pel que fa a micropartícules. Això vol dir que els veïns i veïnes del barri estan exposats "a partícules contaminants que perjudiquen la salut".

Davant d'aquesta situació, l'informe proposa revisar el Pla d'arbrat del govern local per augmentar el nombre d'espais i zones verdes al barri. També creuen que cal fer canvis al servei de transport públic per millorar l'oferta i fer-la més atractiva als usuaris i augmentar el nombre de carrils bici i de carrers exclusius per a viants per reduir el trànsit i la contaminació que provoca.

col·labora, ajuda, suma

És el moment de fer-ho

línia'H

Sempre a prop teu

GERMANS
HOMS
DES DE 1852

LLOGA 3 DÍES I PAGA'N NOMÉS 2

**Tarifa caps
de setmana**

Lloga la màquina
un divendres i torna-la
dilluns, pagant només
2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

**DIY
D'HOMS**

DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIXI

3x2

CAP DE SETMANA

Neix Línia, el diari metropolità

» El Grup Comunicació 21 llança un nou digital pensat des de i per a l'àrea metropolitana
 » La nova capçalera s'erigeix en la punta de llança de la gran xarxa d'edicions locals Línia

COMUNICACIÓ ▶ El Grup Comunicació 21 ha posat en marxa un nou digital: *Línia, el diari metropolità*. Un mitjà pensat des de i per a l'àrea metropolitana de Barcelona, dirigit pel periodista Arnau Nadeu, també responsable de la xarxa de periòdics locals *Línia*.

“No som un diari generalista més. Som un diari de proximitat, diferent, que aspira a ser un altaveu de la gran metròpoli”, afirma Nadeu. “*Línia* pretén ser un diari d'enfocaments propis, de reportatges, d'entrevistes i d'opinió metropolitana. Que faci un periodisme més reposat que ràbids. Un diari de kmo, centrat en les històries dels barris i la seva gent”, detalla el director editorial.

Línia vol ser, en definitiva, un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable. Un marc de diàleg permanent i constructiu que posi punt final a l'excelsitud que suposa l'abandonament informatiu d'una realitat tangible. El grup considera que l'àrea metropolitana barcelonina entesa en sentit estricte, però també la regió metropolitana en sentit ampli, és una reali-

tat menystinguda informativament com a entitat geogràfica, política i social, i el nou diari vol fer-la visible, a més d'enfortir el sentiment de pertinença a aquesta comunitat.

“Respectarem les identitats locals, fomentarem el compromís metropolità i potenciarem una visió global del territori”, afegeix Nadeu, remarcant que el nou diari neix amb vocació de transversalitat i amb l'objectiu de dotar d'una eina de conversa i d'informació el pulmó de Catalunya.

PROXIMITAT

L'objectiu del nou llançament és redoblar l'aposta del grup per la proximitat. “Si fins ara les nostres publicacions *Línia* són necessàries en el primer cercle de proximitat dels ciutadans —el barri, la ciutat—, ara també volem que ho siguin a través del nou diari en el cercle social i geogràfic immediatament superior, que en el cas que ens ocupa traspasa les muralles de Barcelona”, assenyala David Centol, editor del Grup Comunicació 21.

“El nou diari és una publicació fidel a l'essència que com-

parteixen tots els periòdics del nostre grup, amb els valors de la informació de proximitat, la qualitat dels continguts i el periodisme responsable”, destaca l'editor.

“*Línia* és la peça que faltava en el puzzle de la informació de proximitat de l'àrea metropolitana de Barcelona i és també la peça que faltava al grup”, remarca Centol. “Amb el seu naixement es completa el nostre objectiu de respondre a les necessitats informatives de l'entorn més proper, al ma-

teix temps que s'arrodona el mapa comunicatiu català amb una eina que li mancava”, afegeix.

EN CATALÀ

La regió metropolitana de Barcelona planteja una realitat lingüística particular, on la llengua catalana requereix un plus de compromís per no despenjar-se definitivament dels hàbits lingüístics de la ciutadania, subratlla el grup de comunicació, que destaca que *Línia, el diari me-*

tropolità també vol contribuir a fomentar el català al territori.

El nou diari complementa i potencia les 19 edicions en paper i digitals de les capçaleres territorials *Línia* dels districtes de Barcelona i l'àrea metropolitana. “Partim d'una base sòlida que ens avala i que nodrirà el nou diari: les 19 edicions territorials *Línia*, que en cap cas perdran protagonisme. Seguiran implementant-se i reforestant deserts mediàtics com fins ara”, conclou Centol.

NECESSITEM ALIMENTS

BÀSICS PER CONTRIBUÏR

A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE

163 MIL PERSONES

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

línia'H

bancdelsaliments.org

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de conviure amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora
Contacta amb nosaltres:

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

Avinguda Meridiana, 354, 11^a
93 311 69 05
08027 BARCELONA
celobert@cel-obert.org

Esports

Futbol sala | L'AE Bellsport jugarà la Copa del Rei

El sènior masculí de l'AE Bellsport no lluita per l'ascens a Segona Divisió, però la tercera posició obtinguda pels d'Antonio Mesa al subgrup 3A de Segona B els ha servit per classificar-se per a la Copa del Rei 2021-22.

Ballesté proposarà que l'Hospitalet sigui societat anònima esportiva

Pau Arriaga
L'HOSPITALET

El gran titular que va deixar la roda de premsa de valoració del curs 2020-21 del president del CE l'Hospitalet, Santi Ballesté, va ser que proposarà la conversió del club en societat anònima esportiva (SAE). "Per tenir un club sanejat, que pugui aspirar a objectius més ambiciosos aviat, això passa, sí o sí, per convertir-nos en SAE. Estem condemnats a fer-ho, si volem estar més amunt. Sense això, el futur del club no existeix", va assegurar Ballesté el passat 28 de maig. Aquesta possibilitat s'haurà de portar a l'assemblea anual ordinària de socis.

La compareixença del president, però, també va servir per analitzar esportivament un curs que, per al primer equip, se salda amb un doble descens, per la modificació de les categories del futbol semiprofessional que la Federació Espanyola posa en mar-

El president, durant la roda de premsa del 28 de maig. Foto: CELH

xa a partir de la temporada que ve. Ballesté va demanar disculpes de forma reiterada i va dir que treballa ja "en una renovació important de la plantilla amb un únic objectiu: l'ascens".

REDUINT EL DEUTE

També en matèria econòmica, el màxim dirigent del CELH va dir que en aquesta darrera campanya el club ha estat pagant 16.000 euros cada mes per eixugar el deute de l'entitat, de prop d'un milió d'euros.

El president, en aquest sentit, va assegurar que mentre mani la

junta que ell encapçala "no s'endeutarà més el club".

RISUEÑO NO SEGUIE

Una de les primeres peces que caldrà trobar per al curs 2021-22 serà un tècnic, ja que el president va anunciar que l'entrenador, Jonathan Risueño, deixa la Feixa Llarga. "És una persona que ens ha donat molts èxits. Nosaltres seguïem confiant en ell, però per decisió pròpia l'any que ve deixarà de ser l'entrenador. Volem agrair la seva generositat i dedicació i tindrà l'adeu que es mereix", va assegurar Ballesté.

Títol de segona i ascens: els Pioners tornen a la Serie A

Els Pioners tornen a la màxima categoria del futbol americà estatal. El conjunt de l'Hospitalet, un dels grans històrics d'aquest esport, va guanyar el passat 30 de maig el títol de segona en un partit contra els Barberà Rookies (24-21) i aconseguix, d'aquesta manera, tornar a la Serie A de cara al curs que ve.

El triomf dels de Bart Iacca-

rino no podria haver estat més ajustat: va arribar gràcies a un *field goal* (tres punts) transformat per Jaume Llinás quan només li restaven 11 segons de joc al darrer quart.

L'equip va igualar el 0-7 i el 7-14 que els vallesans van aconseguir abans del descans i van avançar-se per primer cop en el tercer període. El triomf, però, va arribar *in extremis*.

Un gol evita un ascens històric del femení de l'AESE

Un gol ha evitat que el sènior femení de waterpolo de l'AESE tingués la possibilitat d'assolir l'objectiu que persegueix fa temporades: l'ascens a Divisió d'Honor.

El passat 22 de maig les de Santa Eulàlia van perdre el segon partit de l'eliminàtoria d'ascens a la màxima categoria a la piscina del Concepción Ciudad Lineal (11-7), un resultat que no servia per pujar després del 16-13 fa-

vorable que les de Jordi Timblau havien obtingut en el partit jugat una setmana abans.

L'entrenador, en declaracions a *L'H Digital*, va dir que el club té potencial per assolir aquest ascens (té un conveni de col·laboració amb el CE Mediterrani de Barcelona), tot i que això no serà a les seves ordres, ja que la temporada que ve dirigirà el CN Sant Feliu, precisament de Divisió d'Honor.

EMERGENCIA INDIA

Milers de famílies sense recursos estan patint una segona onada de la COVID-19 encara més letal que la de fa un any.

La teva aportació pot salvar vides
IBAN: ES75 1491 0001 2320 3004 8025

SONRISAS DE BOMBAY
TRANSFORMANDO FUTUROS

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

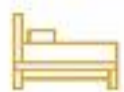
BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENIS

Carrer Nabzalet 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

No t'ho perdís

Foto: Cabosanroque

Dimonis

Última setmana per visitar l'exposició 'Dimonis' a l'Arts Santa Mònica, a La Rambla de Barcelona. Es tracta d'una instal·lació de Cabosanroque, un duo d'artistes format per Laia Torrents i Roger Aixut, que s'aproxima al poeta Jacint Verdaguer d'una forma ben curiosa, centrant-se en el seu vessant més tètric. Torrents i Aixut recreen la casa on Verdaguer feia exorcismes, una faceta força desconeguda de la seva vida. "Dimonis" és una obra polifònica on l'espectador acaba formant part d'una altra obra que el conté", diuen des de l'Arts Santa Mònica. Qui s'hi atreveix?

Famosos

"Culers, estic molt content de tornar a casa". Amb aquestes paraules, Èric Garcia (Martorell, 2001) confirmava el seu fitxatge pel FC Barcelona en un vídeo publicat pel mateix club. Després d'haver crescut com a futbolista a les categories inferiors del Barça, el jove central va deixar casa seva fa quatre anys per anar al Manchester City. En aquest club anglès va debutar al primer equip la temporada 2018-2019 de la mà de Josep Guardiola, l'entrenador que cada cop li ha atorgat més confiança. La seva joventut, la seva experiència a un equip de primeríssim nivell i el suport de Guardiola (considerat per molts el millor entrenador del món) són els ingredients que l'han convertit en un dels grans objectius del Barça. Objectiu assolit: el martorellenc tornarà a vestir de blaugrana la temporada que ve i té contracte fins al 2026.

La fitxa

QUI ÉS?

È R I C G A R C I A

ÉS FAMÓS PER...

Ser un futbolista amb un futur prometedor
Ha jugat tres temporades al Manchester City de Guardiola

QUÈ HA FET?

Fitxar pel Barça
Torna a casa quatre anys després convertit en un gran central

A LES XARXES...

Li donen la benvinguda
Els culers veuen amb il·lusió el seu fitxatge

Llibres

La nit portuguesa
Gabriel Ventura

A principis de setembre de 2018, l'excèntric equip d'Andergraun Films, liderat pel director Albert Serra i la productora i actriu Montse Triola, arriba a l'Alentejo, al sud de Portugal, per rodar la que serà la pel·lícula més provocadora i proçaç del cineasta de Banyoles, *Lliberté*. Serra va convidar el poeta Gabriel Ventura a escriure una crònica del rodatge.

Teatre

Història d'un senglar
Gabriel Calderón

Un actor (Joan Carreras) s'enfronta al repete d'interpretar Ricard III, el monarca despietat de la tragèdia de Shakespeare. Ha fet des de sempre papers secundaris i pensa que es mereix aquesta oportunitat. Durant la construcció del personatge, les afinitats entre l'actor i el monarca anglès comencen a aflorar.

Al teatre Lliure de Barcelona.

Música

A tope amb la vida
Oques Grasses

"Hem après a no posar-nos límits i fer el que ens ve més de gust", ha dit recentment el cantant i compositor d'Oques Grasses, Josep Montero, en una entrevista amb l'ACN sobre el nou disc del grup. *A tope amb la vida* és el cinquè àlbum de la banda osonenca, que l'any 2019 va publicar el que seria el disc més venut d'aquests últims, *Fans del sol*.

Pelis i sèries

The Good Traitor
Christina Rosendahl

Henrik Kauffmann és l'ambaixador danès a Washington l'any 1939. En començar la Segona Guerra Mundial, la situació se li complica, sobretot després que les tropes alemanyes ocupin Dinamarca. En aquell moment, Kauffmann pren una decisió crucial per a la història: declarar-se l'únic representant real d'una Dinamarca lliure en contra dels nazis.

ESTILS DE VIDA

Tenir plantes a casa

Foto: Pexels

i LLAR

Sentir-nos a gust a casa sempre ha estat important, però en l'últim any n'hem sigut més conscients que mai. Una bona manera de crear un ambient agradable a la nostra llar és deixar que la natura hi entri. Com? Amb plantes!

Ara bé, abans de comprar-nos una o més plantes a la babalà i haver de lamentar, en qüestió de dies, que ja se'ns han mort, cal saber quines espècies triar i com tenir-ne cura. Així, si vols tenir-les a dins de casa, has d'escollir plantes d'interior i, si saps que no t'hi podràs dedicar gaire, necessites espècies resistents. Tenint en compte aquests supòsits, et convenen, per exemple, el ficus, la zamioculca o potos, que són poc exigents.

També és molt important que t'informis sobre el creixement de la planta (si serà molt gran i no tens espai, repensa-t'ho) i les seves necessitats (com ara quin grau d'exposició a la llum solar necessita i pot tolerar). Hauràs de decidir on la col·locaràs basant-te en això. Un cop la tinguis a lloc, n'hauràs de tenir cura i recordar, entre altres coses, que regar una planta més del necessari és tan perillós com regar-la de menys: troba la mesura justa. Finalment, vigila-les i tingues les plagues i malalties sota control.

Les claus.....

ELECCIÓ

És molt important triar una espècie que s'adapti a tu: si tens poc espai i poc temps, necessites una planta petita i resistent

UBICACIÓ

Has de triar on la col·locaràs basant-te en el seu creixement potencial i en la seva necessitat i tolerància a la llum solar

CURA

Informa't de quines cures necessita la planta que t'has comprat: regar-la en excés o regar-la de menys són pràctiques perilloses

PLAGUES

Tingues les teves plantes sota lupa per controlar possibles plagues o malalties: poden ser la causa de la seva mort

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

ELS BONS
RECORDS
VIUEN PER
SEMPRE

Els moments de pèrdua són difícils. Ho sabem. Moments en què necessita tranquil·litat i estar acompanyat dels éssers estimats, sense preocupar-se del servei funerari. Per això fem tot el possible per tal que en aquests instants no li falti res. Deixi-ho a les nostres mans. Vostè pensi en els millors instants viscuts. Perquè els bons records viuen per sempre.

TANATORI L'HOSPITALET RONDA

- Sales d'ús privat per estar amb els seus amb absoluta tranquil·litat
- Còmode accés i aparcament gratuït
- Possibilitat de personalitzar els serveis funeraris

Avda. Ramon Frontera, 11. 08906 L'Hospitalet de Llobregat. T. 932 635 234

ÀLTIMA
www.altima-sfi.com